

– Kan virkelig lille jeg være med på å revolusjonere Norge?

Petit s. 18

GENTRIFISERING
PÅ GRØNLAND:

– Et tap av fellesskap

Nyhet s. 12-13

STOR BAKEVARETEST:

**STYR UNNA
DISSE**

Kultur s. 20-21

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 17, årgang 78

www.universitas.no

Torsdag 28. november 2024

**KUNSTSTUDENTER
RASER MOT
KUNSTNERNES HUS:**

– Vi føler oss sviktet

Nyhet s. 4-5

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Dagny Mathilde Mohn**
dagny.mohn@gmail.com 46854623

Nyhetsredaktør: **Thea Eide**
Thea.eidee@gmail.com 93279217

Fotosjef: **Sara Aarøen Lien**

Desksjef: **Mona Soopalu**

Nettredaktør: **Frida Anine Hagen**

Uttegner: **Ida Fjeld**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Deskjournalist: **Tora Vassbotn**

Korrektursjef: **Frida A. Hagen (vikar)**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Orgien er i gang

Dagny Mathilde Mohn,
Ansvarlig redaktør

Innboksen renner over av tilbud om dagen. Det er i disse dager man angrer på hver eneste kundeklubb man er blitt med i for en ussel 10 prosents rabatt én gang i tiden. Ikke bare maser de på e-post, de skal ha tak i deg på SMS også. «ÅRETS RÅESTE SALG!» lover noen. Andre er med tilbakeholdne, men kan friste med «reduerte priser». Når eksamensdepresjonen verker som verst er det lett å gå i fella. Da gjelder det å ikke ha brukt opp all kritisk sans på exphil-eksamen.

Black friday: En tradisjon vi har importert med så mye annet konsumeristisk søl fra vår allierte over dammen. Den fjerde fredagen i november, dagen etter thanksgiving og den tradisjonelle starten på julestria, sparker butikkjedene det hele i gang med en heftig reduksjon av prisene. I fjor kalte en filosofiprofessor konseptet for en «kapitalistisk orgie» her i avisa. Sitatet står seg i år igjen. Forøvrig er det jo ikke kun én dag. Butikkene vet at vi elsker salg, så nå er vi faktisk så heldige at vi får en hel sort uke. På prinsipielt grunnlag er det

lett å være imot. Er det noe verden ikke trenger, er det at vi her i vesten kjøper flere ting. Men ting er jo *nice*, og noen ting må man faktisk ha. Det er stusselig å være student. Dag ut og dag inn sliter man med pensum og eksamensstress med

En vakker dag i fremtiden vil man kanskje kunne kjøpe en øl på bar, uten å panisk sjekke brukskonto først

gulroten i det fjerne: økonomisk stabilitet. En vakker dag i fremtiden vil man kanskje kunne kjøpe en øl på bar, uten å panisk sjekke brukskonto først. Men fattige studenter trenger også en god vinterjakke, et par vintersko som faktisk holder sørpa ute eller en datamaskin å jobbe med. Skal man først gå til innkjøp av

noe, er det verdt å investere i kvalitet, og det er verdt å handle på salg.

Ikke kjøp for å kjøpe. Det er idiotisk (men jeg dømmer deg ikke). Handler du på black friday med en rabatt på under 40 prosent, er du med stor sannsynlighet blitt lurt. Skal man først la seg friste til å åpne lommeboken på kapitalismens helligdag, må man klare å være så prinsippfast at man skjønner at penger spart, ikke er penger tjent. Butikkjedene må skjønne at 25 prosent ikke er «ÅRETS RÅESTE SALG». Det er bare salg. Vi bør ikke la oss lure så lett.

Kanskje vil man en dag i fremtiden oppnå økonomisk stabilitet. Da kan man gå til innkjøp av en vinterjakke uten å måtte tenke så mye på hvordan man kan skaffe seg den billigst mulig. Eller kanskje må man det. Forhåpentligvis har man fremdeles jakka man kjøpte i studietiden liggende. Kvalitet varer. Forøvrig kan man skyte inn at bruktklær som regel er ganske mye billigere enn å kjøpe nytt. Da slipper man kanskje å vente til slutten av november med å gå til innkjøp av en tilstrekkelig varm jakke.

Arkivaren

Står med glans

I en Universitas-sak fra 2009 møter vi BI-studenten Petter Pilgaard. Med ambisjonen om å sjonglere eksamener, trening og det han selv omtaler som «en ny jente hver uke», har denne karen tilsynelatende knekt koden til både timeplaner og sjekkeappenes algoritmer: «Jeg synes det er litt harry å nevne antall damer, men jeg hadde sex med omtrent en ny i uka. Det meste jeg limte på én kveld var tre jenter», uttalte han. Det øyeblikket han var mest stolt av, er en firkant med tre damer et par år tidligere: «Jeg sto med glans», erkjente han, og kunne meddele at han skulle fortelle det til barnebarna. Ingen blir vel overrasket dersom Kirsebom piler avgaarde.

Universitas, 13.05.2009

Sex med ny jente hver uke

HVEM: Petter Pilgaard

PUBLISERT 13.05.2009 - 01:17 SIST OPPDATERT 02.09.2017 - 01:01

STUDENTE: Diplomopptakskandidat NHH (BI), uteveiting i Leeds og London

NÅR: 2009-2004

AKTUELL MED: Finaleskuddet i «Paradise Hotel»

«Jeg var nok ikke den flittigste studenten der, men det sociale var jeg god på. Drikkingen var nok det som tok mest tid. Det hendte at vi begynte å vorse mot slutten av skoledagen, hvis vi skulle ut på kvelden. Det første året var jeg ute fire-fem ganger i uken. Vi tok pause midt i forelesningen for å ta en drink på en bar i nærheten, for så å komme tilbake til forelesningen. Det var ikke så veldig populært blant lærerne.

Selv om han kunne ta seg en drink på Grünerløkka, var det ikke all verdens om det var like fornøyd med.

De beste festene på Norges Markedshøyskole (NHH) var riksgnok i forkledning.

«Temaforestene var veldig bra, når man får på seg kostymer mister man hemsvinger. En horehallik-fest var spesielt bra, folk hadde jo nesten ikke klær på seg. Men at noen drar opp toppene på damene, og buksene ned på guttene, er jo tross alt helt vanlig på fest, spør du meg.

Han hadde en aktiv studietid på mange måter.

Gone with the wind

Den politiske grupperingen (eller fiseringen) Fyllefis stilte til valg i 2002 for å avsløre svakhetene i studentdemokratiet – og endte opp med å komme inn i Studentparlamentet.

«Har fisene fått en

annen lyd?» spurte Universitas, for avisa kunne avsløre at Fyllefis allerede hadde prøvd seg to år tidligere, men måtte se seg slått etter en mildt sagt amatørmessig glipp: ingen av kandidatene hadde skrevet etternavnene sine på listen. I 2002 var de tilbake, og denne gangen med valgløfter om lettere dører, raskere heiser, tak over minibanken, billigere øl på puben og en curlingbane utenfor Domus Athletica. Torstein Lindstad, som den gang ledet Studentparlamentet, avfeide det hele som trist. Statsviter Frank Aarebrot fant derimot mer humor i saken og trakk paralleller til en dansk standupkomiker som en gang kom inn på Folketinget med et løfte om at alle danskere skulle ha vind i ryggen når de syklet. For Fyllefis handlet det nok ikke om vind i ryggen – men ut.

Universitas, 13.03.2002

Historiske skråblikk av Tora «Trangsynt» Vassbotn

Smyggfis i Studentparlamentet

Fyllefis stilte til valg for å avsløre et svakt studentdemokrati. Så kom de inn på Studentparlamentet. Her fisene fikk en annen lyd!

Etiketter: Fyllefis, Studentparlamentet, valg, politikk

Publisert 13.03.2002 - 01:17 Sist oppdatert 02.09.2017 - 01:01

«Det er ingen styrke for demokratiet at leder som Fyllefis avslører. De må gjerne stille til valg, men hva de kommer inn får de selv meg se å gjøre jobben sin» – Tidligere leder av Studentparlamentet Arne Bert Grønbein for parlamentsvalget i 2001.

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SIO.
- Universitas arbeider etter Vier varson-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØVIND HOVLAND

Gi meg tall så jeg kan slå i bordet

I frykt for hva framtida bringer betyr tverrfaglighet at alle studenter lærer å hoste opp tall. Men, vent ... var ikke målet tverrfaglighet?

Tverrfaglighet

Sunniva M. Roligheten,
journalist i Universitas

Uio har fått millioner til Senter for tverrfaglig utdanning. Det sates på kunstig intelligens gjennom det omdiskuterte Honoursstudiet, økonomiinteresserte kan velge bachelor i økonomi og datavitenskap, og samfunnsvitere kan ta 40-gruppe i datavitenskap. Men betyr en usikker framtid og frykt for kunstig intelligens at alle må kode, finne tall og standardavvik? Selv om feltarbeid, dybdeintervjuer og observasjon betraktes som samfunnsviternes metoder, har de jobba kvantitativt siden sosiologen Ibn Khaldun tok i bruk statistikk på 1300-tallet. Siden den gang har de analysert alt som kan telles: inntekt, barn, biler, sofaer, galleribesøk og så videre.

Det som er nytt, og årsaken til at kunstig intelligens har eksplodert, er 1) at vi har ekstremt mye mer data, og 2) langt bedre datamaskiner. Alt kan gjøres om til tall. Ved vektorisering av tekstdata kan stortingstaler, NOUer, tweeter, intervjuer,

dagbøker, handlelister – alt av tekst – gjøres om til tall og analyseres kvantitativt. Vi kan analysere *mer* og *raskere*. Vi kan lage pene grafer og visualisere de plutselig åpenbare sammenhengene i samfunnet. Og med 95 prosent konfidensintervall!

Hva er faren? Vel, tall er mektig. Mange ser på matematikk som verdinøytralt. Én ting er at $1+1=2$ er politisk nøytralt. 2 prosent rente er derimot ikke det, heller ikke 2 nye jagerfly eller 2.0 i snitt i karaktersegregerte Oslo. I hvert fall ikke Ropstads «klarar du én klarer du to».

Sistnevnte minner oss på politikernes panikk fordi samlet fruktbarhetstall (STF) er 1,4. Få vet dessverre at tallet er konstruert på en slik måte at det ikke fanger opp om kvinner utsetter å få barn. Dagens 45-åringer har fått ca to barn hver, selv om samlet fruktbarhetstall ikke har vært i nærheten av 2,0 i deres levetid. På lang

sikt går befolkningen ned om STF er under 2,1. På kort sikt skjuler tallet noen viktige innsikter om samfunnet.

I tillegg har vi de som har latt tallene ta over. I boka «Hysj, vi regner» viser Roman Linneberg Eliassen til en undersøkelse der økonomer mener derivasjon er langt nyttigere enn kunnskap om den virkelige verden. Med objektivitet for øyet er virkeligheten for abstrakte, matematiske modeller som ikke evner å forklare høyst reelle fenomener som finanskriser. Jaja, økonomene har alltid vært virkelighetsferne, eller? Opprinnelig sprang faget ut av moralfilosofi, og gjennom historien har økonomene vært langt mer metodisk

Om det er matematikken som har gjort økonomene til fagfeltssjåvinister, vet jeg ikke

mangfoldig, ifølge Eliassen. Før matematikken tok fullstendig over.

Økonomer siterer sosiologer og statsvitere langt sjeldnere enn omvendt. Økonomene ser ingen grunn til å drive med tverrfaglighet, og er eneste studiet på SV-fakultetet som kan velge 40-gruppe i *sitt eget fagfelt*. Om det er matematikken som

har gjort økonomene til fagfeltssjåvinister, vet jeg ikke. Men når de for en gangs skyld utvider horisonten, ser de til maskinlæring og KI og oppretter det tverrfaglige studiet økonomi og datavitenskap. Ingen motkrefter tar økonomien tilbake til da den var et metodisk flerfoldig fagfelt.

Spør du tallene hvorfor kvinner får færre barn, er det tyst. Matematikk kan være et verktøy for å avdekke aspekter ved virkeligheten, men det kan en rekke ulike metoder. Vi bør absolutt forstå hva som ligger bak tallene som presenteres som upolitiske faktum. Men ulike situasjoner krever ulike verktøy. Jordfeilmåler er nyttig, men elektrikerens har flere verktøy. Og det trengs en motvekt til mer tall, vektorisering og maskinlæring. Hvor er feltarbeid, dybdeintervjuer og observasjoner i andre fagfelt?

Vi kan skaffe oss flere tall, så alle sammen kan slå i bordet med 95 prosent sikkerhet. Eller vi kan ha både tall, erfaringer og ideer. Tverrfaglighet er ikke synonymt med at alle skal kunne kode, gjøre om tekst til tall og finne standardavvik for å forkaste nullhypoteser. I en mer kompleks verden, i stadig raskere endring, bør ikke frykten for at mennesker er overflødige bety at alle skal hoste opp tall. Vi må forstå deres begrensninger. Ikke minst bør studentene forlate universitetet med en breiddfull verktøykasse.

Nyhetsredaktør: **Thea Eide**
thea.eidee@gmail.com 93 27 92 17

NYHET

Løgn, forbannet løgn og statistikk

«Fredrik Solvangs empiriske klovneshow», er beskrivelsen kulturredaktør i Morgenbladet Bernhard Ellefsen gir NRKs behandling av målingen som viste at 47 prosent av unge menn ville stemt på Trump. Denne målingen har fått skarp kritikk, ettersom den var basert på svarene til

kun 110 menn. Litt senere publiserte NRK en ny måling. Nå ble resultatet at 25 prosent av unge menn ville stemt på Trump. Ellefsen stusser over at NRK vinkler dette som om 25 prosent så å si er det samme som 47 prosent (halvannet arbeiderparti i forskjell, påpeker han). I tillegg viser det seg at denne nye undersøkelsen spurte kun 189 menn. Kanskje «en så samfunnsavgjørende diskusjon (...) ikke bør begynne med slike tall?», avslutter Bernie.

MBM

Nyutdannede kunstnere

Kunstnerne har besluttet å kutte leieavtalen med Fondet for kunst- og designstudenter (FKDS). Dermed mister nyutdannede kunstnere snart et sentralt atelierfelleskap med historiske røtter.

Kunsthøgskolen i Oslo

Tekst Elisa Turcato Bakken
Foto Kenneth Novela Gran

Siden 2014 har Fondet for kunst- og designstudenter (FKDS) tilbudt nyutdannede fra Kunsthøgskolen i Oslo (Khio) et ettårig atelierprogram på Kunstnerne hus. Nå har Kunstnerne hus valgt å avslutte leieavtalen når den utløper 1. oktober neste år. Dette har skapt reaksjoner.

Image-trøbbel

– Jeg tror Kunstnerne Hus sitt image blir endret etter dette, sier masterstudent ved Khio Vilja Haugen Askelund (26).

Det er Office for Contemporary Art Norway (OCA) som overtar lokalene etter Kunsthøgskolen, inkludert de åtte plassene fordelt på fire atelier som fram til nå har blitt tildelt nyutdannede. Disse vil nå bli kontorplasser. OCAs kjernevirksomhet ligger i å hjelpe norske kunstnere med internasjonalt samarbeid og fremme norsk samtidskunst til et bredere kunstfelt. I dag har de kontor på Grunerløkka.

Askelunds tidligere klasse arrangerte flere utstillinger i Akademirommet, også et lokale baksiden av bygningen, og ser på huset som en viktig møteplass for unge kunstnere. Direktør ved Kunstnerne hus Sarah Lookofsky påpeker at et samarbeid med Kunsthøgskolen stadig vil finne sted.

– Vi vil fortsatt vise MA avgangsutstillingen, og vi ønsker å videreføre Akademirommet, et visningsrom som blant annet brukes til utstillinger som arrangeres av kunststudenter, skriver Lookofsky i en e-post til Universitas.

– Råtten følelse

– Det kan virke som at Kunstnerne hus er overrasket over studentens reaksjoner, sier Askelund.

Selv har hun savnet en mer åpen dialog med studentene i forkant av avgjørelsen.

– At dette er noe de har bestemt

uten å være klar over konsekvensene er dumt. Beslutningen kan fremstå korttenkt. Om ikke annet er det et strategisk valg, noe som i så fall gir en råtten følelse, fortsetter Askelund.

Videre vektlegger hun at flere med sentrale posisjoner på Kunstnerne Hus selv har vært unge kunstnere og vet hvor krevende det kan være.

– Følelsen av at de som egentlig skal forstå, ja til og med de, kutter i oss, er utrolig kjip.

Askelund påpeker vanskelighetene rundt å finne atelier i Oslo. Disse vil også mangle det viktige fellesskaps-elementet for unge kunstnere hun selv anser som noe unikt ved avtalen.

Styreleder i Unge kunstneres samfund (UKS) Ragnhild Aamås er også opptatt av hvordan avgjørelsen vil påvirke unge kunstnere.

– Det blir sagt det er mange si-

Vi føler oss sviktet

Vilja Haugen Askelund (26),
Masterstudent ved
Kunsthøgskolen i Oslo

der ved dette bruddet, men UKS synes det er tydelig at det er de unge kunstnerne og avgangstudentene som må bære byrden av institusjonens økonomiske knipe: problemet blir dyttet nedover, skriver hun i en e-post til Universitas.

Huset vårt?

Vissheten om det avbrutte leieforholdet blant Khio-studenter kom tett på en «fundraiser-fest» med slagordet «vårt hus» arrangert av Kunstnerne hus hvorav pengene skal gå til rehabilitering av bygget som nå er i svært dårlig stand.

– Kunstnerne hus har et slagord vi ikke lenger kjenner oss igjen. Vi føler oss sviktet, og vi har mistet en viktig avtale, sier Askelund.

Flere Khio-studenter deltok på et internt allmøte for å diskutere den overraskende beskjeden. De lagde blant annet t-skjorter og klistremerker med påskriften «Huset vårt?». Noen bar t-skjorte-

UNIKT ATELIERPROGRAM: Vilja Haugen Askelund vektlegger at tilbudet er unikt med tanke på fellesskap og etablering

ne som et symbol på opprør under festen, andre lot være å delta.

– Dette handler ikke kun om økonomi ettersom støtteordningen til FKDS fortsetter å eksistere. Samarbeidet med Kunstnerne hus er så mye mer. Blant annet lokaler sentralt i byen og kontakt med en stor institusjon. Dette er noe vi nå mister, sier Askelund.

Kunstproduksjon på stedet

– Mister ikke Kunstnerne hus noe viktig nå, nemlig kunstproduksjon på stedet?

– Med OCA har vi diskutert muligheter for et residency program for kunstnere, både norske og internasjonale, i forskjellige stadier av deres virke, sier direktør Lookofsky.

For henne er det særlig viktig å belyse de høye studieavgiftene som ble innført høsten 2023 for studenter utenfor EU og EØS. Hun mener internasjonale forbindelser er desto viktigere, både for kunsten og samfunnet, i en tid med økende nasjonalisme og verdensomspennende kriser.

Lookofsky understreker at avgjørelsen blant annet er fattet ettersom institusjonen nå er avhengig av høyere leieinntekter.

– I dag står vi i en prekær økonomisk situasjon etter flere år med prisøkning og stagnerende offentlig finansiering, sier hun videre.

Hun peker videre på at leieavtalen som ble stiftet for ti år siden opprinnelig var definert som et «3-årig prøveprosjekt» med fordelaktig leiepris. Hun ønsker også å fremme OCA som et viktig bidrag til hele Norges kunstscene.

HISTORISKE RØTTER: K

Terminator 3: Sverige

Forskere ved Senter for bionikk og smerteforskning i Sverige gjennomførte minst 15 studier der det manglet tillatelse til å utføre forsøk på mennesker. Det kommer frem etter en granskning Dagens nyheter har gjort. Blant annet gjelder dette en studie der forskere ved Chalmers hevdet å ha laget en robotarm som kan styres ved tankekraft.

– Det var kjempekult, når det fungerte som det skulle kunne jeg åpne og lukke hånden på protesen bare ved å tenke, sier Mattias Hallberg, som var en av pasientene, til Dagens Nyheter. I ettertid fikk han imidlertid så alvorlige komplikasjoner at han holdt på å dø. Hans data ble deretter fjernet fra studien, ifølge rapporten fra universitetets etiske komité. TE.

Spionen som kom inn fra kulden

En spionsiktet mann i 20-årene studerte ved UiT, meldte universitetet i en pressemelding fredag 22. november. Mannen gikk et bachelorstudium i sikkerhet og beredskap som fant sted i Kirkenes. «UiT hadde ikke kjennskap til at arrestasjonen skulle finne sted og har heller ikke fått noen opplysninger som tilsier at arrestasjonen eller siktelsen er knyttet til at ved-

kommende er student ved UiT», står det i universitetets pressemelding. I tillegg har mannen jobbet som sikkerhetsvakt ved den amerikanske ambassaden i Oslo, opplyser VG. I avhør skal mannen ha erkjent å ha delt opplysninger med Iran og Russland. Mannen har imidlertid ikke tatt stilling til spørsmål om straffskyld. MBM

e mister atelierprogram

Kunstakademiet ved Kunsthøgskolen i Oslo har hatt en tilknytning til Kunstnernes hus i snart hundre år.

SKUFFET: Johan Andréén opplever i utgangspunktet Kunstnernes hus som en progressiv og viktig institusjon.

Bitter ettersmak

Askelund synes det er skuffende at Kunstnernes hus virker å skylde på de økonomiske problemer fremfor å erkjenne den aktive prioriteringen de har gjort – nemlig å velge bort nyutdannede kunstnere til fordel for OCA.

I en tidslinje Universitas har fått innsyn i fremgår det at de aktuelle lokalene på baksiden av bygget har

hatt en tilknytning til Kunstakademiet kunstproduksjon i snart hundre år. I denne omgang har avtalen stått i ti år.

Kunstner og tidligere Khio-student Johan Andréén hjalp til som frivillig på «vårt hus»-festen, noe han synes ga en tidvis bitter ettersmak ettersom de nylig fjernet tilbudet han betrakter som et viktig bidrag til unge kunstnere. For

Problemet blir dyttet nedover

Ragnhild Aamås, Styreleder i UKS

han var det uhørt at programmet på noe vis opprinnelig bunnet i en prøveperiode. Atelierne ble for ham presentert som et sted ment for nyutdannede.

– Rimer dårlig

Han har selv vært del av atelierprogrammet og ble overrasket over beskjeden om kutt i leieforholdet.

– Det at jeg blir skuffet handler like mye om det fine bildet jeg i utgangspunktet har av Kunstnernes hus som institusjon. Altså forteller

det noe om hvor progressive den nye ledelsen er, og at man dermed virkelig ikke regnet med å bli sviktet av dem, sier Andréén.

Han har fortsatt et godt inntrykk av institusjonen på bakgrunn av kunstnerisk innhold og fokus. Samtidig peker Andréén på at fokuset rettet mot «unge kunstnere» i deres offentlige kommunikasjon kan oppleves som noe falsk etter en slik beslutning.

Det hele kan nå fremstå mer som en PR-greie fremfor en faktisk policy som kommer innenfra, mener

han. Selv kjenner han ikke til de underliggende årsakene til Kunstnernes hus beslutning, men synes likevel at det hele «rimer dårlig».

– Om en lignende beskjed hadde kommet fra Munchmuseet eller Nasjonalmuseet hadde jeg tenkt litt sånne: «ja, whatever. Det er sånt som skjer for tiden», sier Andréén.

Han sier han hadde forventet en bedre løsning fra Kunstnernes hus.

Valg av Oslos mektig

SiOs styreleder har tidligere advart om potensiell bråstopp i studentboligbyggingen. Nå stiller Eilif Tanberg til gjenvalg, og lover å fortsette kampen for flere rimelige studentboliger.

Valg SiOs hovedstyre

Tekst Selma Bull

Mandag 2. desember skal Velferdstinget velge ny styreleder til SiOs hovedstyre. Styret har overordnet ansvar for samskipnaden, og skal blant annet utarbeide og følge opp strategidokumenter og kontroll av økonomien til SiO. Fem av ti representanter i styret er studenter, hvorav resten er ansatte fra SiO og utdanningsinstitusjonene.

Styreledervervet besittes alltid av en student og har dobbeltstemme i styret, og gir flertall til studentene. Eilif Tanberg er den eneste som stiller.

– Hvis du skulle presentert deg selv, uten å nevne det man vanligvis forteller når man stiller til slike verv, hva ville du sagt da?

– Jeg er veldig glad i å lese. Egentlig skulle jeg ønske jeg hadde noen morsomme studentaktiviteter jeg kunne fortelle om, men det har jeg ikke tid til lenger desverre. Jeg kan vel nevne at jeg har vært veldig glad i å synge i kor og danse swing.

– Er swingferdighetene noe du kan få bruk for som styreleder?

– En viktig del av å danse swing er å holde takten, ha det morsomt samtidig som man er tydelig. Det er egentlig ganske overførbart til jobben som styreleder.

God erfaring

Foruten sving- og korerfaring har Tanberg vært aktiv i styrearbeid siden videregående. I fire år var han styreleder for Norges Kristelige Studentforbund. Ikke minst har han allerede hatt jobben i en periode. Året før var han nestleder.

– Jeg føler at jeg har mer å bidra med, og er klar til å sitte et år til for å jobbe videre med saker som har kommet inn, for eksem-

Jeg vet at noen av de mindre utdanningsinstitusjonene ikke er fornøyde med oss

Eilif Tanberg, styreleder i SiOs hovedstyre

pel behovet for studentboliger.

Tanberg studerer økonomi og informatikk på UiO og BI. Hans viktigste motivasjon for å stille igjen er å fortsette jobben for at SiO gjør studentlivet i Oslo og Lillestrøm bedre.

Mye makt og stort ansvar
SiO er landets største og eldste

SiOs hovedstyre:

Samskipnaden SiO er Norges største samskipnad. De leverer tjenester til ca. 80 000 studenter i Oslo og Akershus. Hovedstyret er det øverste organet i SiO og består av 10 representanter. Fem av disse representantene er studentrepresentanter valgt av Velferdstinget. Hovedstyret har et overordnet ansvar for SiO. Styrets oppgaver er utarbeidelse og oppfølging av strategidokumenter og kontroll med samskipnadens økonomi.

Vervet er honorert av SiO.

Kandidater:

Styreleder:

- Eilif Tanberg

Styremedlem:

- Eilif Tanberg

- Elisabeth Hoksmo Olsen

- Hanne A. Hugem

- Oline Sæther (stilt etter fristen for å bli vurdert av valgkomiteen)

studentsamskipnad og skal støtte opp om velferdsbehovene til 77 000 studenter på tvers av flere utdanningsinstitusjoner. I 2023 omsatte SiO for 1,3 milliarder kroner.

Tanberg mener at samskipnaden har en jobb å gjøre for å nå ut til alle studentene på tvers av studiestedene. Selv er han student på to forskjellige utdanningsinstitusjoner. Det ser han på som en styrke.

– Som styreleder i SiO er det veldig viktig å se samskipnaden fra flere perspektiver, det får jeg god mulighet til når jeg studerer flere steder. Jeg mener SiO har en jobb å gjøre når det kommer til å nå ut til alle. Jeg vet av erfaring at noen av de mindre utdanningsin-

Studentboliger er viktigst

SiO har flere ansvarsområder. Boliger, helsetilbud, barnehager, treningssentre og kantiner er noe av det SiO har ansvar for.

I august skrev Universitas at studenter som måtte benytte seg av midlertidige soveplasser på lesesaler. Ved månedsstart var nemlig nesten 7000 studenter i boligkø hos SiO. Totalt forvalter samskipnaden nærmere 10.000 studentboliger. Selv om målet er å bygge mer, er det utfordrende.

– Det kan potensielt bli en bråstopp i studentboligbyggingen i Oslo hvis vi ikke får tilgang på flere egnede tomter til en akseptabel pris.

Det sa Tanberg til Universitas tidligere i November. Nordberg studentby kan potensielt være SiOs siste store byggeprosjekt i Oslo, med mindre de får tilgang til flere egnede tomter. Han etterlyste statlig tilskudd og festeavtaler fra både kommunen og staten. En festeavtale er en juridisk avtale med grunneier, hvor det kan bestemmes at tomten skal brukes av SiO til å bygge studentboliger mot en årlig festeavgift.

Studentboliger er noe han gjerne vil jobbe videre med, dersom han får være styreleder ett år til.

– Det er stort behov for studentboliger og noe jeg vil fort-

Jeg vil jobbe for å bygge flest mulig studentboliger, uten at det er økonomisk belastende

Eilif Tanberg, styreleder i SiOs hovedstyre

sette å jobbe med er hvordan vi kan bygge mest mulig uten at det er økonomisk belastende. Det er prisvekst i samfunnet generelt, og vi må sørge for en bærekraftig vekst, forteller Tanberg.

Kan ikke spekulere i hvorfor ikke flere stiller

På høstens valgmøte skal det velges styreleder, to styremedlemmer, leder av Kulturstyret, kandidater til kontrollkomiteen og kandidater til klageutvalg for tildeling av bolig. De som velges blir viktige for studenter i Oslo og Akershus.

Det er ingen andre enn Tanberg som stiller til leder av Hovedstyret. Selv om han tenker at det hadde vært ideelt med flere kandidater, er han fornøyd med at flere stiller til styremedlem.

– Jeg kan ikke spekulere i hvorfor det ikke er flere som stiller til styreleder, men heldigvis er det mange som har stilt til styremed-

lem. Alle kandidatene er veldig dyktige og det er lovende for studentdemokratiet at de stiller seg til disposisjon, sier han.

universitas@universitas.no

Leder av Kulturstyret

Lederen av Kulturstyret har ansvaret for å lese og innstille på alle innkomne søknader til Kulturstyret og kalle inn til møtene sammen med administrasjonen. Leder har også ansvar for å følge opp og avtale møter med søkere dersom det trengs, og for den daglige kontakt med administrasjonen og oppfølging av Kulturstyret. Leder av Kulturstyret er styrets kontaktperson overfor media, foreninger, SiO, lærestedene og andre..

- Arthur Kleis (stilt etter fristen for å bli vurdert av valgkomiteen)

- Emil Øvretveit (stilt etter fristen for å bli vurdert av valgkomiteen)

- Rines Kesler (stilt etter fristen for å bli vurdert av valgkomiteen)

Kandidater til kontrollkomiteen (1 år)

Kontrollkomiteen (KK) har som oppgave å kontrollere at Velferdstingets regelsamling blir fulgt. Komiteen innstiller overfor Velferdstinget på godkjenning av valgprotokollene ved valg av Velferdstingets representanter og vararepresentanter. De tre som sitter i KK har plassrørelse i VT, dvs. at de trer ut som ordinære VT-representanter og mister stemmerett i forsamlingen. I tillegg skal KK kontrollere og gi innstilling på at budsjetten og regnskapene fra de som søker støtte gjennom Velferdstinget eller dets organer er i tråd med Velferdstingets krav og god regnskapsskikk.

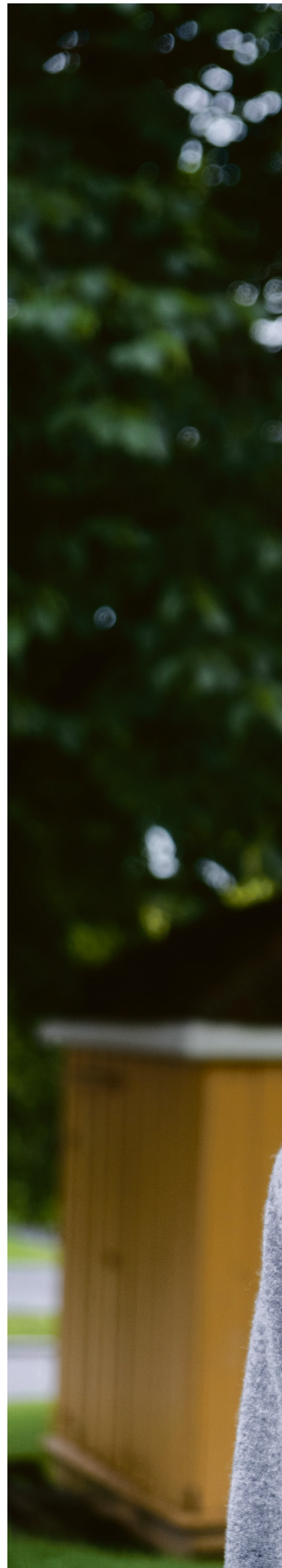
- Foreløpig ingen kandidater.

Kandidater til klageutvalg for tildeling av bolig

Klageutvalget skal behandle klager som kommer inn på grunn av avslag på søknad om studentbolig. Dette organet har møter gjennom året ved behov. Det er forventet at dette er et særdeles lite arbeidskrevende verv da det ikke har vært så mange saker oppe de siste årene.

Klageutvalget oppnevnes av hovedstyret og består av tre av studentstyreprerentantene i hovedstyret, to representanter oppnevnt av Velferdstinget, direktør for SiO Bolig og adm. direktør for SiO (leder).

- Foreløpig ingen kandidater.

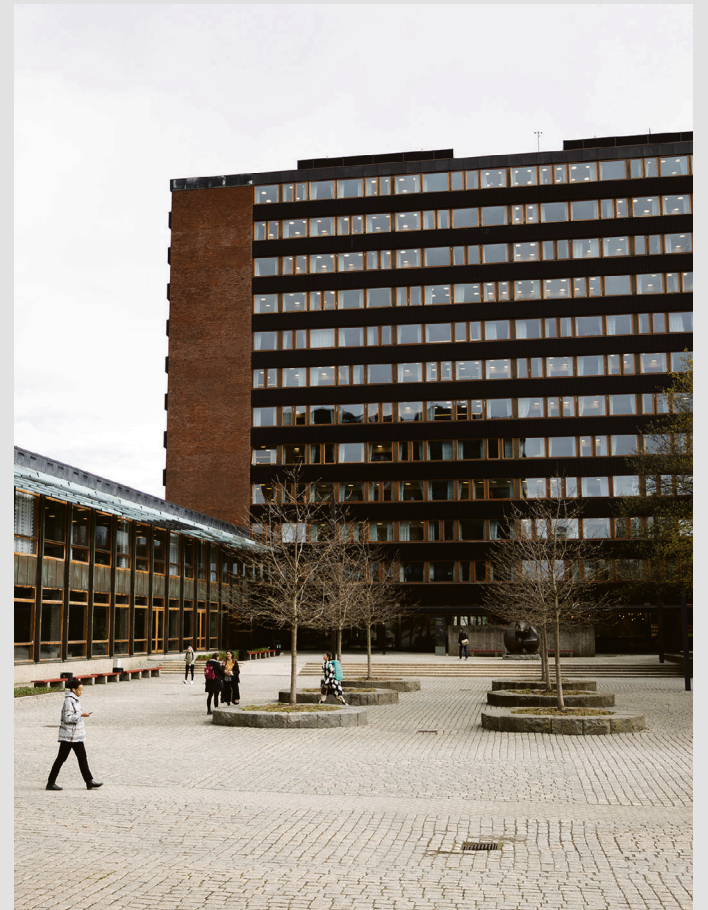
gste student

BOLIGMANGEL: Noe av det viktigste for sittende styreleder Eilif Tanberg er å fortsette arbeidet med studentboliger. Derfor stiller han til gjenvalg.

ARKIVFOTO: EMILIE HOLTET

Student i 60-årene får besøksforbud fra UiO

UVELKOMMEN: Studenten som i februar ble utvist fra UiO i ett år, har nå også fått besøksforbud.

ARKIVFOTO:
SYNNE FOLSTAD MOEN

I februar i år ble en mannlig student i 60-årene utvist i ett år fra UiO på grunn av upassende atferd. Nå har han også fått besøksforbud.

Besøksforbud

Tekst Mathias Basma Moen

Besøksforbudet kommer fordi mannen ikke etterkom utestengelsesvedtaket. Det kommer frem av en kjennelse fra Oslo tingrett.

Bakgrunnen var at mannen til tross for utestengelsen, likevel fortsatte å oppholde seg på universitetets områder. Dette resulterte i at UiO valgte å politianmelde ham. Forbudet varer frem til mai 2025.

Ifølge Khrono ble mannen utestengt som en følge av mer enn 30 ulike varslinger over en periode på flere år. Mannen skal blant annet ha brukt en av universitetsbygningene som bosted. I tillegg hadde han ifølge varslingene oppført seg aggressivt og truende, konsumert alkohol og rettet uønsket seksuell oppmerksomhet mot flere kvinnelige studenter.

Mer konkret skal han for eksempel gått rundt med en brodkniv, slått på gjenstander og bannet høyt for seg selv. Han skal i tillegg ha rettet nedlatende seksuelle kommentarer

overfor kvinnelige studenter og tatt bilder av dem. Mannen skal også ved en anledning ha gått til fysisk angrep på en person etter en krangel om panteflasker.

Selv mente han at innholdet i varslingene ikke var sanne, og at de skyldtes at en ansatt og en student hadde satt ut rykter om ham.

– Det er en kampanje mot meg, sa han til Khrono den gang.

Dette mener mannen fortsatt. Han skal også, ifølge anmeldelsen fra UiO, ha sagt «at det kommer til å smelle hvis UiO fortsetter å trakassere ham», at «de skal få kjenne» og at han skal «ta dem alle». Oslo tingrett, på sin side, betvilte ikke UiO. Den fant at det er en reell risiko for at mannen vil krenke en annens fred, og dermed ga den ham altså besøksforbud.

Til Khrono sier mannen at kjennelsen er helt urimelig. Han ønsker å anke og finne en advokat som kan føre saken for ham.

POSTIV: Erik Grimnes Haga, masterstudent i statsvitenskap, heier på studentdemokrati.

SKAL, SKAL IKKE?: Jusstudent Kathrine Bunn ser ut å tenke på hva rektor-debattene handler om avgjør om hun drar på dem eller ikke.

Kampen om tronen

UiO går en potensielt historisk vår i møte. To kvinnelige rektorkandidater skal 13 runder i ringen før vinneren kåres.

Rektorvalg

Tekst Jonas Vedeler Gudmundson
Foto Olha Korop

Til våren er det duket for rektorvalg ved Universitetet i Oslo. Universitas har tidligere skrevet om kandidatene. Hver kandidat stiller med et team, som blant annet må inneholde et forslag til prorektor. Enn så lenge er det jussdekan Ragnhild Hennum og medisindekan Hanne Flinstad Harbo som konkurrerer om UiO-tronen. At begge kandidatene er kvinner er historisk. Sist det satt en kvinne i rektorsetet var jussprofessor Lucy Smith, og det var i årene 1993-1998. Hun er også den eneste kvinnelige rektoren UiO har hatt.

Selve valget finner sted fra 24. mars til fjerde april. Den 13. januar starter den offisielle valgkampen, og kandidatene må være godkjent innen den åttende. Altså kan flere

kandidater fortsatt melde seg på, men det er usikkert om noen tar steget dit.

Fjerde april kunngjøres hvem som har vunnet, og som dermed blir ny rektor og prorektor ved UiO.

Debattrekord

Før valget vil det avholdes hele 13 debatter. At valgperioden er lang og debattene mange er ikke tilfeldig.

– Etter vår oppfatning ble det for knapt med tid til at universitetssamfunnet kunne bli kjent med kandidatene, forklarer søkekomitéleder for rektorvalget Dag Michalsen.

Han ser tilbake til rektorvalget i 2017. Søkekomiteen har gjort mange endringer siden da. Særlig antall debatter er nytt for 2025-valget.

– Selv om man kanskje kjente rektorkandidatene, så fikk man i hvert fall ikke så mye greie på de andre, som pro-rektorer og vise-rektorer og sånt, sier Michalsen.

Nå ønsker søkekomiteen at teamene skal treffes på de forskjellige fakultetene eller institusjonene, slik at de som har et forhold til stedet kommer på debattene.

– Folk kjenner seg jo like mye som en matnatter som en UiO'er.

Det er liksom den nære institusjonstilknytningen som folk flest har, og den må bli bevart når man treffer teamene.

Samtidig skal de ha programledelse som gjør at debattene blir preget av de lokale stedenes problemstillinger, men også de store universitetspolitiske temaene. Michalsen beskriver det som en slags

engelsk. Det er viktig slik at alle kjenner at de kan være med, poengterer han.

Universitas møter student Emilia Chisim på Blindern. Hun er engelsktalende student på entreprenørskap og innovasjonsledelse og glad for tiltak som gjør at også hun kan følge med.

– Jeg føler at alt er veldig rettet

Jeg vet ikke hva rektorkandidatene vil eller kan gjøre for studentene

Markus Sannes, student i idéhistorie

pendling mellom det lokale og det sentrale i universitetssamfunnet.

Deltagende studenter?

Spørsmålet neste år blir i hvilken grad studentene deltar i valget. I 2017 deltok bare 10 prosent av studentene. Michalsen tror det blir større deltakelse til våren, men mener dette er avhengig av at informasjonen når ut til studentene.

– Studentene...det kommer litt an på hva din type avis gjør, ler han.

Videre trekker han frem sosiale medier som sentralt, men også at de nå skal ha en stor debatt på

mot norske studenter, sier hun.

Universitas møter også masterstudent i statsvitenskap Eirik Grimnes Haga, som sier han vil delta på noen av vårens debatter.

– Jeg er veldig for studentdemokrati, sier han.

Han vet ikke at det er to kvinnelige rektorkandidater i neste års valg.

– Men det er bare veldig kult, sier han.

Han er ikke alene om å ikke vite hvem kandidatene som stiller er. Hverken Pål Martin Christiansen eller Markus Sannes, som begge

studerer idéhistorie på UiO, vet at det er kvinnelige kandidater som kjemper om tronen. Christiansen forteller at han visste det var valg, og Sannes stemmer i, dog mer undrende.

– Jeg vet ikke hva rektorkandidatene vil eller kan gjøre for studentene, forklarer han. Jusstudenten Kathrine Bunn er enig at det er spennende med kvinnelige, potensielt historiske kandidater. Samtidig er hun usikker på om debattene appellerer til henne.

– Det kommer litt an på hva det handler om og om jeg har tid.

Samarbeider med studentparlamentet

Samarbeid med studentparlamentet har også vært i fokus i utarbeidelsen av valgplanene. Ifølge Michalsen har studentparlamentet sagt at de skal gjøre alt de kan for å aktivisere studentene. Blant annet skal de holde et allmøte med hvert kandidatteam. Leder i arbeidsutvalget i studentparlamentet Sondre Mattias Klungland er fornøyd med at studentparlamentet fikk være med i søkekomiteens møter, hvor de har planlagt gangen for rektorvalget. At studentparlamentet får representere studentene i det kommende valget, er viktig, understreker han.

INGEN IDÉ: Markus Sannes og Pål Martin Christiansen studerer begge idéhistorie. De vet om valget, men ikke hvem som er kandidatene.

Prinsipielt sett mener jeg det ikke er noe i veien for at en mann stiller

Dag Michalsen,
søkekomitéleder for rektorvalget.

– Det er veldig bra at de inkluderer oss på den måten, mener han.

Blant annet skal de holde en stor debatt hvor rektorkandidatene skal debattere politikken sin.

– Den debatten har vi tenkt å holde på Humsam scene. Jeg føler at det blir en god mulighet til å fremlegge studentenes behov og ønsker, og kandidatenes politikk, sier Klungland.

Historisk duell

Uniform, nettavis for Universitetet i Oslo, reiser spørsmålet om det nå er vanskelig for en mannlig kandidat å melde seg på. Michalsen mener ingenting er i veien for at en mannlig kandidat kommer på ba-

nen innen valgstart.

– Prinsipielt sett mener jeg det ikke er noe i veien for at en mann stiller. For universitetsdemokratiet, det er demokrati, påpeker han.

– Men har du forståelse for at det kan virke vanskelig å stille nå?

– Ja, jeg har forståelse for at det kan virke vanskelig.

Han presiserer at han som leder for komiteen ikke kan si at det ikke er rom for menn. Det er i strid med demokratiet å si det, mener han.

– Jeg må stå på demokratets side. Og det er at folk stemmer på de de kjenner er bra for Universitetet i Oslo. Det er mitt anliggende.

Michalsen forteller at de nåværende kandidatene er veldig gode

kandidater, og at det blir et ordentlig valg. Fortsatt mener han at tre team er bedre enn to, og så videre, og minner velgerne om at det er team de stemmer på, og at det ikke bare er rektor som velges.

Debattene mellom de to rektorkandidatene pågår i perioden 22. januar til 19. mars. I Gamle festsal starter kjøret. Deretter skal det debatteres på auditorier og storsaler blant annet ved Domus Theologica, Sophus Bugges hus, Rikshospitalet og Tøyen Hovedgård, for å nevne noen. Oversikt over hvor og når debattene finner du på UiO sine sider om rektorvalget 2025.

universitas@universitas.no

ANNONSE:

Tilbudsguiden

BAR & SPILLESTED

Pollett BISLETT
PINBALL BILBANE ARKADE
15% STUDENTRABATT PÅ ALLE SPILL
FILESTREDET 40, 0167 OSLO
@POLLETT_BISLETT
WWW.FACEBOOK.COM/POLLETTBISLETT

UNDERHOLDNING

STUDENTPRIS PÅ PIZZA
ALL PIZZA TIL 130,- VED FREMVISNING AV GYLDIG STUDENTBEVIS
Kjøkkenet er åpent: 12:00 - 20:30 onsdag - lørdag
Kombiner turen med standup, quiz eller annet :-)
Se www.dattera.no for fullt program
Dattera Til Hagen
Grønland 10, Oslo

KLATREPARK

GNEIS LILLEAKER KLATRESENTER
Studentfredager
50% rabatt for studenter
på drop-in og leie av utstyr
Gyldig til og med 31.10.24
Besøk oss på:
www.gneislilleaker.no
@gneislilleaker **GNEIS**

KULTUR

Sentralen
Sentralen Kafe
Bar Mynt på takterrassen
Hitchhiker Restaurant
Konsert, klubb og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Boklansering, lanseringer, samtaler og utstillinger
Festivaler
Åpen mikrofon sentralen.no

KINO

CINEMATEKET
JUL PÅ CINEMATEKET
Norsk filmstiftutt www.cinemateket.no

Frp frir til studentene

Universitas har fått innblikk i Frps forslag til studentpolitikk i forkant av deres alternative budsjettforeleggelse for 2025.

FRPs alternative budsjett

Tekst Therese Falkeid Butenschøn

Etter at regjeringens forslag til statsbudsjett for 2025 ble offentliggjort tidligere i høst, ble det møtt med omfattende kritikk av studentledere og andre stortingspolitikere. Nå kjemper de resterende partiene om å vinne studenters tillit. Til Universitas sier Fremskrittspartiet at de har valgt å satse stortilt på studentenes økonomi i 2025.

Boligmarkedet for unge

Flere av partiets forslag skal tilrettelegge for at unge lettere kommer seg inn på boligmarkedet.

Leder for Fremskrittspartiets Ungdom, Simen Velle, mener at det er her støtet må inn, ettersom boligmarkedet skaper økonomiske splittelser blant unge:

– Den definerende forskjellspolitikken for vår generasjon i dag, er boligpolitikken, hevder Velle.

FpU-lederen konkretiserer boligmarkedspromatikkene ved å nevne at studenter blir tvunget ut på det private leiemarkedet. Velle peker på partiets forslag om å senke formueskatten på sekundærbolig vil føre til at det blir billigere for utleiende å leie ut boliger, og dermed billigere for studenter å leie. Han peker også på at mange unge nok ønsker seg å komme seg på boligmarkedet.

– Jeg jobber for eksempel mye, men det er et nullsumspill der jeg har nok med å betale egen leie. Jeg skulle gjerne heller eid en leilighet

Den definerende forskjellspolitikken for vår generasjon i dag, er boligpolitikken

Simen Velle, leder i FpU

selv, og nedbetale min egen gjeld. Egenkapitalen blir fremhevet som det splittende aspektet i boligmarkedspolitikken. Gjennom partiets forslag tilknyttet til Boligsparing for unge og dokumentavgiften, skal unge lettere kunne løsrive seg fra sine økonomiske utgangspunkt eller tidligere økonomiske ståsted.

ARKIVFOTO: SAUJORA YTHREBERG MELDØE

YES-MAN: Frp kommer med flere forslag til hvordan studentenes økonomi skal bli bedre, blant annet ved å øke sparebeløpet i BSU.

– Ikke alle har rike nok foreldre til å hjelpe dem inn på markedet. Det har ikke jeg heller. Unge vil nok oppleve at våre forslag tilknyttet Boligsparing for unge vil kunne hjelpe dem med dette.

Vil gi mer penger i lomma

– Hva med de studentene som ikke har råd til å investere i egen bolig i nær fremtid. Hvordan vil deres forslag kunne gagne dem?

– Vi vil gi mer penger i lomma på studentene og mer frihet i hverdagen. Ved å øke frikortsgrensen, vil det gjøre en betydelig forskjell på økonomien til de som har minst, studenter, deltidsansatte og unge, sier Velle.

Partiet ønsker også å knytte studiestøtten til grunnbeløpet i folketrygden, på lik linje med SV. Slik vil studiestøtten justeres i samsvar med inflasjonsnivået, i tillegg til lønns- og prisutviklingen i samfunnet.

FpU-lederen forklarer at disse forslagene skal imøtekomme det studentene egentlig er mest opptatt av: hverdagsøkonomien.

– Når vi har reist rundt, går samme bekymring igjen hos studentene, nemlig økonomi, stadfester Velle.

– Med Frps forslag kommer studenter til å få betydelig større andel kjøpekraft, studentboliger, og dermed få tid til å være nettopp det de skal være: Fulltidsstudenter,

fortsetter han.

På spørsmålet om hvor midlene skal hentes fra, svarer Velle:

– Vi kutter i statlig kultur, bistand, grønne subsidier, klimatilstand med lite eller ingen dokumentert effekt og innvandring og integrering.

Frihet, ikke støtteordninger

Frps alternative statsbudsjett skiller seg fra de andre alternative statsbudsjettene, ettersom partiets forslag ikke inkluderer velferdsordninger. Frp har ikke nevnt

Alle er drittlei, unge er drittlei, og jeg tror studenter også er drittlei

Simen Velle, leder i FpU

eksamensavgifter eller konverteringsordningen blant sine tiltak.

Etter at regjeringen tidligere i år foreslo å innføre eksamensavgift og innføre endringer i konverteringsordningen, som vekket sterke reaksjoner både i utdanningssektoren og blant studenter, har Venstre, SV og Rødt svart med at de ønsker å reversere til-

takene.

På spørsmål om hvorfor ikke lignende tiltak er å se i Frps budsjett, svarer Velle med at han synes studentene heller kan forvalte egen økonomi selv.

– Vi har prioritert den hverdagslige studentøkonomien, som også har et fravær av innkrevede skatter. Dette gjør det enklere for studenter å styre selv. Jeg er ikke interessert i å styre folk, jeg ønsker å la studentene leve i fred.

Blå motsats

Frp har nærmest doblet sin oppslutning blant studenter sammenlignet med i fjor, viste en undersøkelse gjennomført av Sentio som kom forrige uke.

– Alle er drittlei, unge er drittlei, og jeg tror studenter også er drittlei. De som styrer, styrer ikke, sier Velle om hvorfor han tror partiet er blitt mer populære blant studenter.

Ungdomspartipolitikeren fremstiller moderpartiets økende popularitet som et uttrykk for misnøye rundt regjeringens politiske føringer. Han mener studentene er flinke til å lese det politiske landskapet.

– Vi skal ta studentene på alvor, og jeg lover å gjøre mitt beste. Hilsen Simen med mastergrad i livets harde skole, avslutter han.

universitas@universitas.no

Frp vil:

+ Øke studiestøtten ved å knytte den til grunnbeløpet i folketrygden (G), og heve grunnbeløpet. Grunnbeløpet i folketrygden i dag ligger på 1G (124.028 kroner). Frp ønsker å øke grunnbeløpet til 1.5G (186.042 kroner). I 2025 er studiestøtten satt til 156.090 kroner.

+ Øke frikortsgrensen til 150.000 kroner. I 2025 er den satt til 100.000 kroner.

+ Bygge 1000 nye studentboliger.

+ Doble BSUs skattefradrag, fra 10 til 20 prosent, i tillegg til å øke dagens totale sparebeløp i BSU fra 300.000 til 400.000 kroner.

+ At førstegangskjøpere under 30 år skal få fradrag på dokumentavgiften. Dokumentavgiften er en ekstra avgift ved kjøp av bolig, som ligger på 2,5 prosent av eiendommens salgsverdi.

+ Senke formuesverdien på sekundærboliger fra 100 prosent til 80 prosent. Frp mener dette indirekte kan påvirke leietakerprisene, ettersom det kan gjøre det mer attraktivt å investere i utleierboliger.

Krever svar

Sivilombud Hanne Harlem er ikke fornøyd med Heimevernets håndtering av studenter under øvelse. Nå krever hun svar fra ledelsen.

Heimevernet

Tekst Iliad Rostami og Ingrid Borvik
Foto Olha Korop

Tidligere i November skrev Universitas om studenter som ikke får utsatt Heimevern-øvelse på grunn av eksamen eller obligatorisk undervisning. Vi omtalte også Sivilombudet, som kom med sterk kritikk av Forsvaret og Heimevernet (HV) for samme praksis.

I denne ukens utgave kan vi avsløre at Sivilombudet, som fører kontroll med offentlig forvaltning på vegne av innbyggerne, har sendt en rekke spørsmål de krever svar på til Heimevernet. Sammen med spørsmålene retter de også kritikk mot Bergenhus Heimevernsdistrikt og. De undersøker om avdelingen i Bergen har forstått reglene riktig når det gjelder utsettelse av øvelser.

Kan ha gjort feil

– Det kan være tilfeller der studenter har blitt straffeforfulgt for ikke å møte opp til øvelser de egentlig skulle hatt fritak fra. Dette er noe av det vi har bedt Heimevernet undersøke og svare oss på, sier Sivilombud Hanne Harlem.

Etter at flere misfornøyde studenter har tatt kontakt, undersøker Sivilombudet nå om Forsvaret følger loven når de behandler søknader om fritak fra øvelser på grunn av studier.

29. oktober kritiserte de Heimevernet for ikke å ha fulgt grunnleggende saksbehandlingsregler i behandlingen av søknader om utsatt tjeneste. De kritiserte også avdelingen i Bergen for ikke å ha videresendt klager til Forsvarsdepartementets klagenemnd for vernepliktsaker.

Den nyeste kritikken fra Sivilombudet er rettet mot Heimevernets avdeling i Bergen. Avdelingen der har sendt et brev til utdanningsinstitusjonene i sitt distrikt. Der står det at dette Heimevernsdistriktet vil «avslå alle fremtidige søknader om utsettelse fra studenter utover permisjon til eksamen».

Forsvarets forsvar

Universitas har tidligere intervjuet flere studenter som er frustrerte over Forsvaret og Heimevernet fordi øvelsene kolliderer med obligatorisk undervisning, innleveringer og eksamen.

Til kritikken svarte Forsvaret:
– Tjenesteplikten for verne-

Heimevernet

+ Heimevernet (HV) er en nasjonal beredskaps- og innsatsstyrke bestående av 40 500 soldater fordelt på 11 HV-distrikter.

+ På kort varsel kan HV-soldater stille opp når Forsvaret og det sivile samfunnet trenger det.

+ Består av personell som er overført etter 12 måneders førstegangstjeneste og i tillegg til 3000 frivillige vervede soldater.

Kilde: Forsvaret

pliktige står sterkt og har forrang foran all annen lovpålagt tjenesteplikt. Høyskoleloven er på sin side tydelig på at studenten (her også soldaten) har rett på permisjon og å avlegge eksamen, med hjemmel i Forsvarslovens § 17, sa kommunikasjonssjef i Heimevernet Per Gunnar Grosberghaugen.

Kan gjelde flere

– Heimevernet har tidligere gjort flere og alvorlige feil. Det er tegn til at denne feilaktige praksisen gjelder flere Heimevernsdistrikter, opplyser Sivilombud Harlem til Universitas.

Harlem sier at de har fått flere henvendelser fra studenter som mener de er urettferdig behandlet av Heimevernet. Hun trekker

frem at saksbehandlingen i flere tilfeller er direkte feil.

– Det opplyses ikke godt nok om studentens klagerett etter avslag. Heimevernet har ofte heller ikke sendt klagen videre til Forsvarets klagenemnd, som er neste instans for klager på avslag.

Loven er klar

– Loven sier at studenter skal få fritak hvis en øvelse har urimelige konsekvenser for studiet. Ikke bare når øvelsen faller på samme dag som eksamen, sier Sivilombud Harlem.

Sivilombudet har forståelse for at det militære behovet må veies opp mot andre hensyn, men presiserer at heller ikke Forsvaret står over loven.

– Så lenge vernepliktsloven sier det den sier, må Forsvaret følge den, selv om de synes at det er ubeleilig.

– Kan få alvorlige konsekvenser Sivilombudet kritiserer også Heimevernet for å bruke altfor lang tid på å behandle søknader om

KRITISK: Sivilombud Hanne Harlem mener at studenter i noen tilfeller er blitt urettferdig behandlet av Forsvaret.

fritak. De opplyser at det finnes tilfeller der studenter ikke får svar før øvelsen finner sted, selv om søknaden er sendt i god tid.

konsekvenser for studieprogresjonen, men også rettslige konsekvenser, sier Harlem.

Hun legger til at Sivilombudet

Så lenge vernepliktsloven sier det den sier, må Forsvaret følge den, selv om de synes at det er ubeleilig

Hanne Harlem, sivilombud

– Kombinasjonen av at klagen ikke behandles før øvelsen skjer, og at man muligens feilaktig blir pålagt å møte, kan få alvorlige

også har opplevd vanskeligheter med å få svar fra Forsvaret i denne saken.

– Når vi gjennomfører kon-

troller på vegne av Stortinget, må forvaltningen svare oss, sier Harlem.

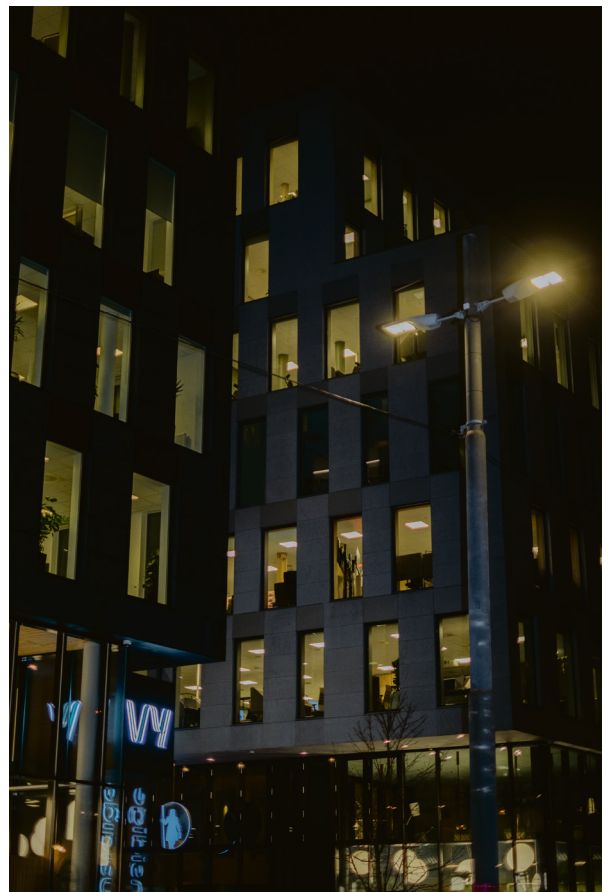
Universitas har kontaktet Heimevernet om brevet fra Sivilombudet. De opplyser at både de og avdelingen i Bergen er kjent med kritikken, og at denne vil bli svart innen fristen, som er satt til 6. desember.

Universitas har ved to anledninger søkt om innsyn i hvor mange studenter som har fått avslag på søknader om fritak på grunn av utdanning i 2024. Begge søknadene ble avslått med begrunnelsen at dokumentasjonen var for omfattende å sammenstille.

Våg å vite-prisen

- + Årlig pris for masteroppgaver av «høy faglig kvalitet» med «mot til å utfordre etablerte sannheter.»
- + Samfunnsvitenskapelig fakultet deler ut 4x 10 000 kroner til oppgaver innen de ulike disiplinene.
- + Fakultetets dekan velger vinnerne.

SKEPTISK: På vegne av Gamle Oslo vil Bjørguly Bråanen hverken svartmale næringslivet, eller politiets innsats på Grønland (i det siste).

Har gentrifiseringen gått for langt?

Prisvinnende UiO-studenter har kartlagt avmakt i møte med gentrifiseringen på Grønland: – Folk som er oppvokst her beskriver et tap av fellesskap, sier masterforfatterne.

Gentrifisering

Tekst Atle G. Sandvand
Foto Stine Hovland Moldfjell

Ifølge en sveitsisk forsker har Danmark lenge ført en av Europas strengeste politiske regimer, hva gjelder innvandring og integrering. I 2010 kostet København likevel på seg kampanjen Mingling i Byen, med sikte på å gjøre den til «Europas mest inkluderende metropol».

Skal vi tro politisk redaktør i Klassekampen Bjørgulv Braanen, er det i dag snakk om et blekt mangfold, sammenlignet med for eksempel det vi ser i Oslos bykjerne.

– Jeg snakket med en kollega i København i dag, og boligprisene skyter i været. Folk har virkelig ikke råd til å bo der. Det samme gjelder Stockholm. Det går i et helt annet tempo der, forteller han. Klassekampen holder til midt på Grønland. Braanen mener gentrifisering forekommer i alle storbyer, men at vi i sentrale Oslo-øst har blitt skånet for de drøyeste markedskreftene.

– Når det gjelder hvor langt gentrifiseringen har kommet, er det skolene man må se på. Hvor mange er fremmedspråklige? Flytter akademikerne barna sine til privatskoler? Jeg har hørt om slikt, men mitt inntrykk er at utviklingen ikke går med sjumilssteg i den retningen, mener Braanen.

Denne milde optimismen begynner pressemannen med at Grønlands befolkning ikke sitter på de pengene som finnes i andre bydeler.

– Det er ikke det samme næringsgrunnlaget her som på Grünerløkka. Du kan ikke drive opp kafeer og butikker på hvert gatehjørne her. Dette er innvandrernes hovedstad, du har fortsatt moskeene, og du har noen av utelivets hovedkvarter, sier Braanen.

Klassiske møteplasser

Hvor problematisk er det så at Starbucks, MAX og andre superkjeder etablerer sine lokaler i en av Oslos mest tradisjonsrike arbeiderbydeler?

I en sidegate på Grønland sit-

METODISK: Prisvinnere Madeleine Muldbakken (24) og Charlie Dina Dickhausen (25) står bak den prisvinnende masteroppgaven.

ter Madeleine Muldbakken og Charlie Dina Dickhausen. De har i sin masteroppgave utforsket hvordan gentrifiseringen påvirker lokalsamfunnet. Masteroppgaven i psykologi fra UiO er skrevet fra et fellesskapspsykologisk perspektiv. Denne høsten vant de sakens også våg-å-vite prisen for arbeidet. Duoen sitter på Evens Espresso, hvor de to gjorde dybdeintervjuer med en lang rekke lokale tematikken.

– Folk som er oppvokst her beskriver et tap av fellesskap, og en avmakt i møte med politikere og utbyggere som har erstattet de

sosiale møteplassene. Disse var vokst opp med å henge i butikker og cafeer som lokale hadde startet, og som nå er borte, sier Madeleine Muldbakken.

Dette er innvandrernes hovedstad

Bjørgulv Braanen, politisk redaktør i Klassekampen

Hverken hun eller medforfatteren går umiddelbart god for argumentet om at mangelen på kjøpekraft bremser gentrifiseringen av Grønland.

– Det planlegges flere nye høyhus på størrelse med Oslo Plaza i

Oslo S-området. Som på Grünerløkka gjennomgår Grønland en gentrifisering nedenfra, der for eksempel næring og nye befolkningsgrupper endrer området.

Men på Grønland ser vi i tillegg en ovenfra-og-ned-gentrifisering, der eiendomsinvestorer og store utviklingsprosjekter styrer utviklingen. Det nye Urtekvartalet er et eksempel på en utvikling ledet av kommersielle aktører, sier partner Charlie Dina Dickhausen.

– Hva har dere å si til studenter som kjøper billig øl på Los Tacos?

– Jeg tenker ikke at individet skal ansvarliggjøres for denne ut-

viklingen. Det er fraværet av politisk styring som er problemet, mener Dickhausen.

Taushet

Hverken Byråd for Byutvikling (H), eller Byråd for Kultur og Næring (H), mente det var relevant å uttale seg om problematikken. Det vil dog Cindy Robles, medlem i bydelsutvalget i Gamle Oslo (MDG). I kraft av vervet representerer hun en større gruppe som engasjerer seg frivillig for utviklingen av Grønland, med begrenset gjennomslagskraft.

– Problemet har vært at arbeidet for Grønland har vært så fragmentert. Og mange av innbyggerne her sliter med trangboddhet og sosiale utfordringer, så de sliter med å organisere seg. Det blir vanskelig å mobilisere over tid, sier Robles.

Hun trekker frem at Grønland får mye oppmerksomhet i etterkant av voldelige perioder, uten at ekstrasviltningene som gjerne følger får bite fra seg.

– Dere burde tiltrekke dere flere høyrefolk som kan drive lobbyvirksomhet?

– Vi har vesentlige interesseorganisasjoner her, men de lyttes ikke til, mener Robles.

Dette er den samme konklusjonen som trekkes i prosjektet til de nyutdannede UiO-studentene, Det nye Grønland blir ikke for Oss, som er tilgjengelig på SV-fakultetets nettsider.

Det ideelle Grønland

Mot kvelden denne tirsdagen glinser en global logo i et taust blålys: politiet har stoppet for å kjøpe middag på MAX, og lyser i den anledning gjerne opp hovedgata, noe folk ikke virker til å ense. For det prates mye per kvadratmeter på Grønland. Vi avser en stund for å reflektere over områdets fremtid.

Klassekampens politiske redaktør var svært tydelig på at politiets nærvær ikke bør undervurderes. Han mener tilstedeværelsen er viktig for at barnefamilier føler seg trygge her.

Psykologene har ingen klar formening om hvordan et fremtidig «sunt næringsliv» på Grønland skal se ut, men mener i likhet med MDGs bydelsutvalgsrepresentant at bedriftene må spille den lokale befolkningen.

Robles holder kortene tett til brystet om sitt politiske prosjekt for Grønland, men lar seg rive med på spørsmål om det ideelle tiltak for området.

– Rive vaterlandsbroa og etablere en permanent løsning som gjør at barn kan bruke området, avslutter hun.

Derfor drikker Oslo-studenter Hansa

At studenter drikker billig øl har blitt en åpenbar klisjé, men hvem er studentene som velger «byens billigste øl» fordi de er stolte, og ikke på grunn av lommeboka?

Studentpils

Tekst Frida A. Hagen
Foto Sara Aarøen Lien

– Hvorfor drikker Oslofolk Hansa?, spurte ABC nyheter-redaktør David Stenerud i et debattinnlegg tidligere i høst.

Oslos innbyggere burde nemlig ha litt mer lokal stolthet, mente redaktøren, og de burde drikke mer av Oslo-øl som Ringnes, Schous og Frydenlund.

Studentene i Oslo er derimot ikke bare Oslofolk. Det florerer av studenter med ulike dialekter og lange reiser hjem til jul. Selv velger undertegnede hjemmeølet Aass ved enhver anledning, men vi har likevel funnet noen som bare blir glade dersom de ser Hansa på Oslos utesteder.

Lojale til det lokale?

Universitas møter Sarah Lundegaard Thodesen (23) og Martha Gulbrandsen (21) på studentbaren i kjelleren av SV-fakultetet på Universitetet i Oslo (UiO). Begge er lojale Hansa-drikkere.

– Det ligger jo litt i kulturen, sier bergenser Gulbrandsen.

Hun har drukket Hansa siden hun fikk lov, og føler på en lojalitet til Bergen-ølet. Ikke bare var det favorittølet til faren hennes, men også det første ølet hun selv smakte på bygdefest.

– Man er stolt av Hansa, konstaterer hun.

Venninnen Thodesen kjenner på samme stolthet til Hansa, til tross for at hun har en annen hjemby. Hun er nemlig oppvokst i Oslo. Likevel var tre år med bachelorgrad på Universitetet i Bergen (UiB) nok for å konvertere osloborgeren. På noen områder føler hun større lokal stolthet overfor Bergen enn for Oslo.

– Det er på en måte der jeg ble voksen, forteller Thodesen.

Hansa-vanene har derfor fått følge med hjem, noe hun også peker på som en grunn til å holde fast ved lojaliteten.

– Jeg føler fortsatt på en tilhørighet til Bergen, og da er det litt stas å finne Hansa her i Oslo.

ØLSØSTRE: På tross av ulike hjembyer, har venninnene Sarah Lundegaard Thodesen (23) og Martha Gulbrandsen (21) én ting til felles: De elsker begge Hansa.

– Ikke så ille

Studentbaren U1 har ikke Hansa på tapp, men venninnene klarer likevel å gå inn døra.

– Jeg hadde jo blitt veldig glad hvis de hadde hatt Hansa, sier Thodesen, men understreker samtidig at det ikke er avgjørende.

Gulbrandsen er skeptisk til at studentbaren ikke har en av Norges største ølprodusenter. Likevel er det ikke alltid det er Hansa i glasset når de drikker øl.

– Frydenlund er en verdig motstander, innrømmer bergenser.

Ønsker man annet øl, så er man velkommen til å gå opp i prisklasse, mener venninnene. De går derimot gjerne for Hansa når de skal ta en enkel øl med noen venner. Begge to er helt uenige i at Hansa ikke er godt.

– Hadde det vært så ille som man skal ha det til, så hadde ikke folk drukket det, hevder Thodesen.

– En delt by

Redaktør Stenerud holder likevel på sitt når Universitas ringer ham.

– Det er en sånn uhøytidelig bypatriotisme i øl som er veldig fin, forteller han.

Stenerud tror også at det ikke er like stor bevissthet over at Oslo har egne bryggerier som i andre norske storbyer.

– Men finnes det egentlig lokal stolthet til Oslo by, er den ikke hovedsakelig tilknyttet bydelene?

– Nei, det er nok et poeng der.

Oslo er jo en ganske delt by, og det ser man jo bare på fotballen, svarer Stenerud.

Han viser til lokalsporten i Oslo hvor det er en betydelig rivalisering mellom bydelenes fotballag. Andre byer, forteller Stenerud, samler seg rundt ett lag, mens store deler av Oslo enten støtter Vålerenga, Skeid, eller Lyn. Stenerud trekker det frem som et eksempel på hvordan Oslo ofte er delt i øst og vest.

Nå er det likevel ikke Aass eller Dahls redaktøren reagerer på – heldigvis. Til Universitas forteller han at misnøyen er helt spesifikt rettet mot Hansa.

– Det er nok subjektivt med tanke på at jeg ikke liker Hansa. Men vi har så mye godt øl i Oslo

derimot overrepresentert i Oslo-barene, mener Stenerud.

– Du mener at bergenserne drikker Hansa på tross av at det «smaker piss», men en bergenser vi har snakket med mener det er godt. Tror du at de lyver?

– Bystolthet gir en ekstra smak. Det tjener til bergensernes ære at de faktisk liker det, svarer Stenerud.

Lillebrorkompleks

Sara Lundegaard Thodesen og Martha Gulbrandsen tror ikke det er så nøye om det er Hansa eller Oslo-øl i tappetårnene.

– Det er et bilde på noe større. Hele Norge er sentralisert i Oslo, og det reflekteres i øl-utvalget, sier Gulbrandsen.

Kan ikke vi i Oslo bare la bergenserne få den?

Sara Lundegaard Thodesen (23), student

at vi trenger ikke å importere dårlig øl fra andre byer, sier Stenerud.

Han peker også på tilflytterbefolkningen i Oslo, og tror det er gode grunner til at Oslo-barene også skal servere annet øl enn bare Ringnes og Schous. Selv er han født i Nord-Norge, og han stolt over å kunne dra på utesteder i Oslo hvor det nordnorske ølet Mack blir servert. Hansa er

Som Stenerud selv poengterer i sitt innlegg, er det gjerne Hansa hos kjente utesteder som er selverklært «byens billigste øl». Venninnene tror derimot ikke dette er et tegn på noe dårligere kvalitet.

– Jeg synes det er bra at man kan tilby litt billigere øl. Det tror jeg spesielt flere studenter setter pris på, sier Thodesen.

Dessuten tror Thodesen at det

er en god grunn til at bergenserne føler større tilhørighet til ølet sitt enn osloborgerne.

– Oslofolket trenger det liksom ikke like mye.

Videre utdyper hun at det ofte oppstår en slags misunnelse blant andre byer i Norge på grunn av at mye sentraliseres til hovedstaden. Hun kaller det et slags lillebrorkompleks.

– Kan ikke vi i Oslo bare la bergenserne få den? spør hun retorisk og ser lurt bort på venninnen.

Det er derimot ikke mye Oslo igjen i Oslo-ølene, kanskje utenom merkevaren og smaken. De tre store, Ringnes, Schous og Frydenlund, har alle flyttet hovedproduksjonen sin til Gjelleråsen i Nittedal.

– Hvor tappes Hansa? spør plutselig Thodesen.

Det googles, og det tar ikke lang tid før venninnene smiler fornøyd. Hansa produseres fortsatt innenfor kommunegrensa. Det føles som en seier.

– Men det skal sies at Oslo-ølene sikkert også hadde blitt i Oslo dersom det var over et like stort areal, kommenterer Thodesen.

– Det er vel ikke det samme som *drammensølet Aass som produseres midt i sentrum?*

– Bedre med en dram i timen enn en time i Drammen.

Touché.

MODNINGSPROSESS: Ingrid Simonsen (21) synast holdningane til gitar har endra seg på høgskulen.

IKKJE SÅ KOMPLISERT: Ufarleggjering av begrep som likestilling og feminisme, synast Beth Madely (27) er viktig.

POLARISERING: Jens Kristian Jacobsen (21) seier han ser eit større skilje i likestillingsdebatten på sosiale medier enn før.

KOMMUNIKASJONSPROBLEM: – Eg trur egentleg me berre ikkje kommuniserer godt nok. Me misforstår kvarandre, seier Markus Myhre (28).

– Fokuset ligg ikkje på menn

Nye tal syner at ein av fire unge menn meiner likestillinga har gått for langt. Studentar i Oslo trur framoverlente maskuline figurar i media, og eit større søkelys på kvinner, kan vera forklaringa.

Likestilling

Tekst Beate Bjella
Foto Olha Korop

Tal fra skulevalundersøkinga 2023, som ble kjent denne uka, avslører at ein av fire gitar på vidaregåande skuler i Noreg meiner likestillinga har gått for langt.

Tala syner òg at berre 21 prosent av gitar på vidaregåande meiner likestilling bør først vidare. Sju av ti jenter meiner det samme. Og 69 prosent av befolkninga i Noreg. Desse tala viser auka polarisering i likestillingsdebatten. Men kva meiner studentane?

Me må ufarleggjere likestilling og feminisme

Beth Madely (27), masterstudent i grafisk design og illustrasjon ved KHIO

– Skumle maskuline skikkelsar

Martin Hansen (24) studerer økonomi og administrasjon på Handelshøgskulen BI. Han trur ekstern påverknad er noko av forklaringa.

– Både republikanarane i USA, og Si-

men Velle i FpU, har hatt stor innverknad på unge menn. No er Andrew Tate-bølga over, men det hadde nok mykje å si.

På Kunsthøgskulen i Oslo (KHIO), møter me billedkunststudent Markus Myhre (28). Han peikar òg på sterke figurar i media.

– Det er jo ein oppblomstring i skumle maskuline skikkelsar, med sterke haldningar og ideal. Det er ei skummel utvikling.

Hansen på BI trur òg ein årsak er at mange unge gitar kjenner på at kvinner blir prioritert.

– Eg skal ikkje seie at menn er undertrykt, men det har vore meir fokus på kvinner for å fremja likestilling. No kjenner dei på det. Fokuset ligg ikkje på menn. Me gjer det dårlegare i skulen og sjølvordsratane er høgare.

Beth Madely (27), tek ein master i grafisk design og illustrasjon på KHIO, meiner at tydinga om kva likestilling faktisk er, har blitt klar.

– Likestilling er ikkje så skummelt og komplisert. Ein tenkjer ofte ein må vatne ut konseptet, for å gjera det akseptabelt. Eg trur me må ufarleggjere likestilling og feminisme, seier Beth.

Ekstreme feministar

– Det har ikkje gått for langt før me er likestilte, seier Ingrid Simonsen (21).

Ho studerar eigedomsmeikling på BI og trur litt av forklaringa på holdningane handler om kven ein ser på sosiale medier.

– Eg føler ofte det er dei ekstreme feministane ein ser på internett. Dei får det til

å høyrest ut som om ein går for langt. Når unge gitar ser dette, ser dei ikkje kva det faktisk tyder å vera feminist, og arbeide for likestilling, meiner ho.

Student på BI i digital kommunikasjon og marknadsføring, Jens Kristian Jacobsen (21), hevdar vidaregåande elevane ikkje er vaksne nok til å prate sakleg om temaet.

– Eg trur ikkje dei kan seie noko på bakgrunn av fagleg stoff. Det meste kjem frå sosiale medier, seier han.

Noko dei fem studentane er einige om, er at noko endrar seg frå vidaregåande til høgare utdanningar.

Det meste kjem frå sosiale medier

Jens Kristian Jacobsen (21), digital kommunikasjon- og markedsføringsstudent på BI

– På vidaregåande var ein oppteken av russebussen, og heilt andre ting enn eg er no. Ein ser kanskje ikkje på det store bilete, men etter å ha studert nokre år, så finn ein seg sjøve litt, seier Martin Hansen.

Eigedomsmeiklarstudent Ingrid Simonsen fryktar unge lettare blir påverka av nettet.

– Når ein er yngre er det lettare å stole blindt på ei side. Om førebilete ditt seier det, stolar ein på det. Ein tenkjer ikkje kritisk.

Markus Myhre seier det heile er ein motreaksjon på dårleg dialog mellom to partar som er usamde.

– Kanskje om ein set seg ned å pratar om det, kan ein komme til ei semje!

Skulemotstand

Helene Aarseth, professor ved senter for tverrfagleg kjønnsforskning, er ikkje sjokkert over tala.

– FRP hadde eit godt skuleval i 2023, og mange som stemde var unge menn. Så i lys av det, er det ikkje overraskande.

Professoren trekker fram det same som Hansen nemnde. Gitar gjer det dårlegare på skulen, statistisk sett. Og mange meiner skulesystemet er betre eigna for jenter.

– Det er ikkje noko nytt. Men det som er nytt, er det enorme karakterpresset. Og konkurransen om å komme inn på gode linjer og prestisjestudier. Eg trur det er viktig å tolke slike tal i lys av livssituasjonen desse gutane er i. Det er likevel viktig å ta på alvor, for det er eit symptom på noko, seier Aarseth.

Ho peikar på at mange gitar opplever eit misforhold mellom sitt eige liv og den offentlege samtala om menn som privilegerte.

Politisk mynt

Når det gjeld sosiale medier seier Aarseth at dynamikken som ein observerar på nettet, og den kjensla om si eiga livssituasjon, eignar seg å slå politisk mynt på.

– Ein kan slå politisk mynt på at skulen er betre tilpassa jenter. På sosiale medier oppstår det fort ei forsterking. Og det kan vera litt uheldig.

– Er det noko ein bør vera oppmerksom på når ein tolkar tal som desse?

– Eg meiner det er viktig å tenkje på den livssituasjonen dei er i, og samstundes ikkje bagatallisere det. Ein må ta det på alvor. Ikkje fnyse av folk som kjenner seg urettferdig behandla. Det er alltid ein god regel.

STUDENTPROTESTER I UGANDA: – Den eneste måten å få universitetet til å høre på oss

FOTO: PRIVAT

UTENFOR ADMINISTRASJONEN: Studentene har samlet seg og venter på universitetets ledelsens svar.

Studenter ved Makerere University mottok kun halvparten av stipendet sitt ved studiestart i høst. Etter protester og fengslinger, har studentene nå vunnet frem.

Uganda

Tekst: Sunniva M. Roligheten

– Politiet kom og hentet oss. Vi måtte ta av oss skoene og ransakes, forteller John. Han er student ved et av Afrikas største universiteter, Makerere University i Ugandas hovedstad. John har begynt på det andre året på bacheloren sin ved fakultetet for jordbruk og miljøvitenskap. Han ønsker å være anonym, og John er derfor ikke hans ekte navn, men Universitas kjenner identiteten hans.

Hva forventer de at studentene skal spise?

Vincent Nsamba Lubega, Guild president

Av de over 30.000 studentene er en stor andel såkalte «governmental students». I likhet med John, er dette studenter som utmerket seg på videregående, og derfor mottar stipend fra myndighetene for å dekke bo- og levekostnader. John forteller at de kun fikk utbetalt halvparten av stipendet ved begynnelsen av semesteret, rundt 400.000 ugandiske shilling (cirka 1200 kroner). Selv om stipendet er så lite at det for mange ikke engang dekker bokostnader, er pengene nødvendig. Etter gjenfattede utsettelse fra universitetet gikk elevene lei og protesterte mot ledelsen den 8. november i år.

på 60- og 70-tallet, uttrykke misnøye med styresettet, og demonstrere mot vold og drap under Idi Amins styre, sier sosiologiprofessoren med referanse til den brutale diktatoren som styrte landet fra 1971-1979.

Lista over demonstrasjoner er lang, og studentene ved Makerere har alltid opptrådt som politiske aktører, og mange studentledere har senere blitt politiske ledere. Han påpeker likevel at myndighetene ofte undertrykker studentenes stemmer, i frykt for at det skal inspirere andre til å kjempe for politiske endringer.

Fengslet uten mat

– Vi var en stor gruppe som gikk til administrasjonsbygningen for å protestere, forteller John.

Ifølge ham er årsaken til at politiet arresterte flere studenter at de skapte forstyrrelser på universitetet. John ler når vi spør om de i det minste fikk en seng å sove i, natten de var fengslet.

– Selvfølgelig ikke. Men noen andre studenter kom heldigvis innom med mat til oss.

Dagen etter ble studentene løslatt, og resten av stipendmidlene ble betalt ut. Tre studenter ble likevel suspendert fra universitetet. Selv om John beskriver det som en vond opplevelse å bli fengslet, ville han gjort det igjen.

– Det er den eneste måten å få universitetet til å høre på oss.

Avhengig av stipend

– Studentene arrangerte en fredelig marsj til administrasjonsbygget.

Slik beskriver Vincent Nsamba Lubega (22) protestene 8. november. Han er sosiologistudent ved Makerere, og valgt som studentenes øverste leder («Guild president»). I forkant av demonstrasjonene hadde Lubega skrevet flere brev til ledelsen og arrangert møter.

– Ledelsen fortsatte å si at det hele var ute av deres hender, fordi de ikke hadde mottatt midlene fra finansdepartementet.

Han mener det hele skyldes dårlig planlegging hos departementet.

– Det er ikke av barmhjertighet myndighetene betaler ut stipendene.

Lubega refererer til loven for utdanningsfinansiering fra 2014, der myndighetene forplikter seg til å betale ut stipendmidler.

– Å ikke betale ut pengene, er å bryte loven. Hva forventer de at

FOTO: PRIVAT

TIDLIGERE UTVIST: Silah Besigamukama, studentleder på fakultetet for jordbruk og miljøvitenskap, i en annen demonstrasjon mot klimaendringer.

studentene skal spise? Hva forventer de at studentene skal sove på, om de ikke får stipend?

Mandag 11. november sendte Lubega et brev til administrasjonen der han ba om forståelse for studentenes vanskelige situasjon: «Mange studenter har allerede

i protestene. Samme dag sendte universitetet ut et brev der de lot de tre suspenderte studentene begynne igjen.

Økte skolepenger

Silah Besigamukama (23) studerer ved det samme fakultetet

Vi måtte ta av oss skoene og ransakes

John, arrestert student

møtt alvorlige utfordringer i løpet av perioden med utsettelse [av utbetalingene], mange har blitt kastet ut av boligene sine eller gått dager uten mat». Han ba universitetet tilgi studentene som deltok

som John. Han mottar ikke stipend, men føler med studentene som demonstrerte, ettersom han er studentleder ved fakultetet for jordbruk og miljøvitenskap.

– Jeg deltok ikke i protestene den 8. november, men jeg støtter studentene som demonstrerte.

Selv var han semesterets første suspenderte student. Ved begynnelsen av semesteret forsøkte universitetet å øke skolepengene med 15 prosent, og Besigamukama ble suspendert i fire uker for å ha protestert. Flere studenter har vansker med å betale de nåværende skolepengene, og nå krevde skolen ikke bare høyere summer, men at pengene ble betalt med en gang semesteret begynte, forteller han.

– Noen har familie som er bønder, og når prisen på jordbruksprodukter faller, har de vansker med å betale. Det er vanlig å kunne betale litt og litt, men denne gangen ville universitetet ha alle pengene på en gang.

Han liker dårlig at universitetet krever at studentene betaler alle skolepengene på en gang, men selv unnlater å betale ut stipendene. Demonstrasjonene i september nådde også fram, og økningen i skolepenger ble utsatt til neste semester. I likhet med John ville han demonstrert igjen, om han var nødt.

– Vi prøver alltid å samarbeide med ledelsen, men jobben min er å støtte studentene.

STUDENTLEDER: Vincent Nsamba Lubega er studentenes øverste leder ved Makerere University.

FOTO: PRIVAT

DEBATT

Idé- og debattredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouiseandreassen@gmail.com 94 80 93 83

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Kjeft mer!

Irriterer du deg over folk som enda ikke har lært at andre skal av før de skal på, og som blokkerer veien din ut av Bybanen? (Eller trikken da, hvis du har vanskeligheter for å relatere). Det spørsmålet stiller fast spaltist Magnus Hofbauer i Studvest. Vi oppdras hele livet, og ting vi lærte som barn trenger vi kanskje en repetisjon på etter bikket 40.

Undertegnede er vel ikke den eneste som har kjent på et lite stikk skam når det merkes at én forelder tydeligvis har hatt litt for mange tiår borte fra ser-

viceyrket. Eller lysten til å slå til roomien med stekepanna, etter at hen for endte gang lar den stå og råtne på plata.

Si ifra, er oppfordringen fra Hofbauer. Sier du ikke ifra, har du ingenting å klage på. «It takes a village», altså er det fellesskapets ansvar for å geleide de rundt oss til å navigere i samfunnet. Hofbauer kan avslutningsvis melde at han «nesten alltid får sitteplass på Bybanen fordi jeg sier ifra til douchebaggens som mener at douchebaggens trenger sitt helt eget sete.»

Guttastemning

Disse utfordringene med norske gutter ropes ut fra alle kanter. Nå har Under Dusken også kommet på ballen. Denne gangen er det journalist Rami Chumber som skriver om Trump-målingene fra Ipsos. Ifølge Chumber handler støtten mer om den kommende amerikanske presidentens utstråling enn handelspolitikk. Donald Trump sier ikke unnskyld når han fornærmer noen, han er skråsikker og innrømmer aldri feil. Men han er en autokrat, og han må tas på alvor, skriver Chumber.

Vi må ta Trump på alvor når

han sier at han vil være diktor fra dag én, og når han sier til velgerne sine at etter dette valget trenger de aldri å stemme på han igjen. «Om Simen Velle plutselig skulle funnet på å utfordre valgresultatet i 2025, hvor mange av gutta hadde blitt med på å storme Stortinget?», skriver Chumber. Om FPU-lederen er Norges yngre og mer sjarmerende svar på Trump forblir uvisst. Oppfordringen til Chumber er hvert fall klar: «Du kan like å trene og høre på Joe Rogan uten å måtte like Trump!»

Ukas overhørt

– VGS har flytta inn på Læringscenteret

SV-fakultetet, UiO

– Ungdom mot EU begynner kanskje å bli litt trendy?

Klassekampen, 23. november

Finn noen som synes du er like morsom som elsparkesykkelfolka i Oslo synes det er å snidde folk på fortauet

Maren, @gietlitevink.bsky.social

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi tar oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Mao is back, baby

Nok er nok av eksamenspugging og annet teoretisk tullball. Det er på tide at hele øvre Blindern sjølvproletariserer seg!

Petit

Freyja Eikrem Ims,
journalist i Universitas

Etter å ha fordypet meg i Roman Jacobsons projisering av det poetiske prinsipp fra seleksjonsaksen ned i kombinasjonsaksen i åtte timer på Bugges lesesal, skjønner jeg plutselig at alt dette bare har vært enormt bortkastet. På vei hjem fra Blindern snublet jeg nemlig over en plakat som får en streng dypt inni meg til å vibrere: «REVOLUSJON... I NORGE?».

Jeg vil så gjerne forstå. Kan virkelig lille jeg være med på å revolusjonere Norge, og bidra til å gjøre det til et mye bedre sted å leve? Kan jeg øke velferden, i selveste Velferdsstaten? Tenk at det kan bli enda bedre i Norge, bare vi får i gang en revolusjon? Dette er jo helt revolusjonerende tanker for meg, og snur absolutt alt opp ned når jeg skjønner at livet mitt kan få en mye høyere mening. Etter å ha stirret på plakaten i fem minutter, er det dette jeg har forstått jeg må gjøre for å bli en revolusjonær:

Først og fremst må jeg nok brenne alle mine små- og høyborgerlige bøker, og erstatte dem med

Maos lille røde (Mao står forresten ikke for Med Andre Ord – det er jo navnet på den store leder!), og Das Kapital av Marx. Det er fort gjort. Bålforbudet i park er over for denne sesongen.

Dernest har jeg forstått det slik at jeg må skaffe meg en form for våpen. Etter å ha lagt en og en sammen skjønner jeg at Pol Pot ikke ønska seg en uvæpna revolusjon. Selv om det ikke er en egen

ideologiske retrobølgen.

Men så kommer muligens den store utfordringen for å bli en ekte revolusjonær – kanskje selve Bøygen. Jeg må sjølvproletarisere meg for å øke min antikapitalistiske kred. Jeg kan ikke lenger lese masse tull, jeg må jo dyrke opp friarealet mellom Sophus Bugges hus og Frederikkeplassen og starte et kollektivt jordbruk. I mitt ansikts sved og med henda dypt plantet i muldjorda skal jeg pine fram mitt egentlige agro-originale selv og kaldkvæle den dekadente urbane jplingen jeg har blitt. Ingen eier gulrøttene vi dyrker, de tilhører Staten, dvs. Folket. Jeg må kvitte meg med kapitalistisk tankegods og forstå at eiendom er tyveri! Og nå skal tjuvene dingle!

Nå gjenstår det bare å se om denne revolusjonen kommer i gang før eksamen. Jeg har jo brent alle pensumbøker, og vasket hjernen min ren for all denne «kunnskapen» jeg har skaffet meg på Blindern. Jeg ligger mao tynt an hvis det mot formodning ikke skulle bryte ut revolusjon i løpet av de neste to-tre virkedagene.

debatt@universitas.no

Jeg må dyrke opp friarealet mellom Sophus Bugges hus og Frederikkeplassen og starte et kollektivt jordbruk

avhukningsboks på søknaden om leietillatelse til våpen, tror jeg Herr Politi vil akseptere at jeg tegner en ny boks hvor det står «revolusjon».

Så må jeg jo kle meg i uniformen til en ekte proletar. Vi snakker fotformstøvler, ullklær og fippskjegg. Sistnevnte sliter jeg med å gro selv, så jeg går for en pålimt variant. Jeg må jo kunne gjenkjenne mine brødre og søstre der vi sammen kjemper for denne

Ta norsk demokrati på alvor

Ungdom mot EU rir sine kjepphester, men enser ikke at de stille står. Verden og Europa er endret, og Norge må være med på verdens største demokratiske prosjekt.

EU

Magnus Grundstad,
journalist i Universitas

Det var gledelig å se et tilsvarende fra Ungdom mot EU da jeg forrige uke bladde gjennom avisen. Spent på hva organisasjonens representant skulle svare, men forutsigelig skuffet over den velkjente oppramsingen av talepunkter – de samme talepunkter som for tretti år siden. Plassen er ikke stor nok til å kvittere ut alle påstandene som i blinde skytes ut, men noen er verdt å kikke nærmere på.

Ta overskriften først. «EU er ikke Europa, og Europa er ikke EU», skriver sentralstyremedlem Reidar Roll. Vel, i resten av Europa er EU Europa. Det er 27 medlemsland i EU, og europeiske

land som ikke er med i EU – fortrinnsvis sørøsteuropeiske land – samarbeidsavtaler med EU, og de fleste av disse er i en medlemskapsprosess. Ukraina, Moldova og Georgia er tre land som i ulik grad er under sterkt russisk angrep, og alle tre peker på EU som den liberaldemokratiske motpol som kan sikre en fri og demokratisk fremtid i fellesskap med resten av Europa. Alle europeiske land forholder seg på et eller annet vis aktivt til EU, og de aller fleste vil altså inn.

Jeg ser at EØS bare nevnes én gang, i sammenheng med frihandel, og der budskapet er: et «mer proteksjonistisk USA trenger ikke å påvirke frihandel (...) noe Norge allerede har med EU via EØS». Først må vi bare takke for en avtale med EU gjennom

vårt EFTA-medlemskap, som sikrer nordmenn tilgang til et indre marked bestående av 450 millioner innbyggere.

EU er grunnleggende sett et demokratisk fredsprosjekt for sin tid

For det andre er det til å undres over hvilken verden Roll forholder seg til. Hvis det ikke er åpenbart at verdens største økonomi, som blir mer proteksjonistisk, vil

påvirke internasjonal økonomi som sådan, blir det som å overbevise en stein om betydningen av norsk EU-medlemskap. Våre interesser, også de økonomiske, blir bedre ivarett om vi blir med de andre 450 millioner europeere som nå deltar på historiens mest ambisiøse demokratiske prosjekt.

Og her kommer argumentet som jeg mener burde være det åpenbart mest overbevisende: Roll vil hevde at EU er fundert på markedsliberalisme – som for han har negative konnotasjoner (selv om han virker å hevde at frihandel er et gode) – men jeg vil hevde at EU er det som ga dem Nobels fredspris i 2012: EU er grunnleggende sett et demokratisk fredsprosjekt for sin tid. Verden globaliseres, og utfordringene i det 21. århundre kjenner ingen grenser. Altså

må man finne måter å strukturere overnasjonale organisasjoner, for slik takle utfordringene på samme nivå. EU er den mest avanserte og moderne demokratiske konstruksjonen i så henseende.

Også er EU verdifullt i seg selv. Med EU-medlemskap vil Norge delta i et demokratisk og rettsstatlig fundert fellesskap. Med EØS, som Roll synes å være for, fraskriver vi vårt demokrati. Da er vi passive tilskuere avhengige av våre naboer for å ivareta norske perspektiver og interesser. Vi tar imot uten å delta i lovgivningsprosessen. Med EU-medlemskap tar vi det norske demokratiet på alvor: Vi vil da være aktive deltagere i Det demokratiske og fredsbyggende prosjekt EU.

debatt@universitas.no

Cannabis på polet? Nei takk.

Det siste vi trenger er en mildere rusreform.

Rusreformen

Niklas Mardal,
masterstudent i
filosofi på UiO

Nok et nummer av Universitas, nok et innslag av klaging på rusreformen. Denne gangen skriver journalist Levor Ims Reichelt beklagende om at Norge kommer til å fortsette å ha relativt strenge lover mot rusmisbruk i forhold til andre land i Europa og, som så ofte er tilfelle blant dem som vil ha hasj på polet, presenteres empirien som om den ganske entydig peker mot at det å forby rusmidler ikke hjelper mot forbruk.

Men det er vanskelig å konkludere med at rapporten Reichelt henviser til (European Drug Report 2024) egentlig taler for hans sak. Ser man nærmere på et enkelt ulovlig rusmiddel, i stedet for å bytte mellom hvilket rusmiddel man snakker om, alt etter hvor godt det passer argumentet, blir det lettere å nyansere bildet. Det er riktignok omtrent halvparten så mange unge som sier de har prøvd cannabis i Portugal enn Norge, men skifter du statistikken til å gjelde månedlig bruk, så er Norge jevnbyrdig med Portugal, og i Nederland er andelen omtrent dobbelt så høy som i Norge. Tyskland, som nylig legaliserte det, er ikke langt bak. Norge ligger faktisk på et lavt nivå sammenlignet med andre vesteuropeiske land når det kommer til månedlig bruk av cannabis.

Jeg kan gi Reichelt rett i at dette ikke på langt nær beviser at strenge lover fører til mindre bruk. Det er nok ganske vanskelig å etablere når virkningene av lovene kommer an på et tusentalls av faktorer om hvordan og i hvilke omstendigheter regelverket implementeres. Men jeg har en mistanke jeg må lufte angående det å mildne lovene for cannabis. Det er særlig analogien som ofte trekkes med hvordan alkohol ikke kan forby, men likevel reguleres som bekym-

rer meg. Slik det står til nå er cannabis gjerne noe som brukes av unge menn nettopp fordi det er forbudt. Det er altså et forholdsvis ufarlig utløp for ungdomssprell, og de aller fleste klarer å vokse det fra seg. Blir det derimot av-

gå en fremtid i møte hvor en enda større del av befolkningen i dette landet vil være late, glemsomme og uten ambisjoner. Det at cannabisen som man eventuelt kommer til å selge på polet vil være mindre psykosefremkallende, vil bare gjøre det desto lettere at det å ruse seg blir en livsstil for flere. De som blir psykotiske en periode kan i det minste komme ut av det som et sterkere menneske. De som derimot ikke «bad-tripper» har alltid mye større vansker med å vokse det fra seg. Og blant disse som virkelig koser seg og sier det hjelper dem med å slappe av er det så altfor mange som ender med å bruke denne planten som et legemiddel for å kvele hele sitt ungdommelige driv.

Vi kunne i så fall gledet oss over å gå en fremtid i møte hvor en enda større del av befolkningen i dette landet vil være late, glemsomme og uten ambisjoner

Vi kunne i så fall gledet oss over å gå en fremtid i møte hvor en enda større del av befolkningen i dette landet vil være late, glemsomme og uten ambisjoner

kriminalisert eller, Gud forby, legalisert, er sjansene gode for at det blir en del av den alminnelige fredagskosen for et mylder av nasjonens turbonormier. Vi kunne i så fall gledet oss over å

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

– Det er leit å høre at Tonje Brenna sliter med mareritt, men også fint at hun velger å være åpen og dele sine utfordringer med oss andre gjennom VG.

Erna Solberg til VG, 25. november

Hva gleder vi oss mest til? Jern-Erna, eller Sassy-Erna?

KULTUR

Kulturredaktør: **Kristin Knutsen**
 kristinknutsen123@gmail.com 48 10 42 06

Den store glutentesten

Matkultur

Tekst Kristin Knutsen
 Foto Ohla Korop

Gluten tag – som de sier i Tyskland!

Det er den tiden av året igjen: Studenter over hele Blindern burde, i teorien, sitte lent over tastaturene sine og terpe til eksamen. Men før du

vet ordet av det, rumler det i magen. Hva gjør du? Du marsjerer målrettet mot Bunnpris for å sikre deg noe bedre glutnerier å tygge på.

Universitas' gluten-redaksjon er her for å lose deg trygt gjennom brødavdelingen.

Denne guiden er for deg som har en mage laget av stål. Tro oss, det trenger du – spesielt med noen av produktene på denne listen.

Gluten luck!

SPINATBØREK:

Smak: Har du noen gang lurt på hvordan vaskemiddel smaker? Vel, denne børeken er svaret. Den har en uventet sur ettersmak som nesten stjeler showet fra den kjipe teksturen. Den smuler som om det er dens eneste livsoppgave, samtidig som den på mystisk vis føles litt... fuktig? Smaken er urovekkende lite tilstedeværende, og både fetaosten og spinaten må antas å være med på et rent formelt nivå.

Én ting er sikkert: Denne børeken passer bedre i et beredskapslager enn som en matbit etter forelesning. Perfekt hvis verden skulle gå under og du trenger noe som overlever lengre enn deg.

Kort og godt: Styr unna!
Smulefaktor: Jævlig

TACOBOLLEN:

Tacobollen er den du ved et uhell plukker i stedet for pizzabollen – en klassisk liten butikk-tabbe. Den lover taco-fest, men serverer en altfor søt saus og en bolle preget av et hardt liv på bakerste hylle hos Bunnpris. Ikke katastrofalt, men heller ikke imponerende.

Hver bit får deg til å lengte etter det du egentlig ville ha: pizzabollen. Tacobollen prøver, men den når aldri opp til sin mer populære slektning.

Kort og godt: Styr unna.
Smulefaktor: Ingen smuler. Dette er jo et stykke deig.

WIENERPECAN:

For en fryd i munnen!

Wienerpeacan er undervurdert og det kun for gammel dame stampelet den har fått. Så – gi dere, peacan hatere. Tøyl de kritiske stemmene, for denne fristelsen glir rett ned i gapet ditt. Masse fyll, en god dose pecan og herlig, flakete wienerbrød.

Kort og godt: Ta med et par Wienerpeacan og besøk besteforeldrene dine. De savner deg.
Smulefaktor: Det smuler som om det er dens livsoppgave.

POTETBØREK:

Smak: Overraskende nok: smak! Ikke nødvendigvis den typen smak som får deg til å tenke «Mmm, denne må jeg kjøpe igjen,» men mer en slags diffus påminnelse om at krydder eksisterer.

Men her er tingen: Dette er ikke en matvare, det er et smulehelvete. Den smuldrer som om dens eneste misjon er å ruinere livet ditt. Er du en edel bærer av skjegg? Glem det, denne kan du ikke spise.

Kort og godt: For deg med skjegg? Ney. For deg uten skjegg: Unn deg selv noe fint i dag – ikke kjøp denne børeken.

Smulefaktor: Jævlig vol to.

KANELKNUTER:

Styr unna denne, med mindre du er ute etter å eksfoliere ganen din. Bollen er knusktørr.

Riktignok gir kardemomme en liten trøst i form av smak, men kanel? Ehh, nei. Hvis den er der, glemmer den seg så godt at du trenger en av arkeologistudentene på HF for å grave den frem. Alt i alt: En bolle som lover lite og leverer enda mindre.

Kort og godt: Gruffull.

Smulefaktor: Dette er en stein, så lite smulings.

OSTEBAGUETT:

Smak: Ahh, ostebaguetten. Denne luftige loff-luksusen er som din mors uslælige favorittbarn. Du vet, den som alltid får ros for minimal innsats.

Dette er uten tvil det beste du kan kjøpe på Bunnpris. En baguette som mestrer det umulige: den er luftig, men med akkurat passe tørrhet til å føles solid. Osten er perfekt balansert – nok til å gi karakter uten å bli overveldende.

Dette er gluten slik gluten var ment å være: enkelt, tilfredsstillende og akkurat passe pretensiøst. Den slags pretensjon som lar deg skryte av hvor lite pretensiøs du er.

Kort og godt: KJØP DENNE!

Smulefaktor: Den er verd smuleriet.

FRØDRUNDSTYKKET:

Ah, frørundstykke, du pålitelige følgesvenn. Du er god som du er, men når du får selskap – enten av en skive ost eller en banan kuttet som en pølse – ja, da løfter du det til et nytt nivå.

Du er som den vennen alle liker, den som glir rett inn i enhver vennegjeng uten problemer. Ost og skinke? Perfekt. Fiskekake? Forbanna godt. Du tilpasser deg alt og alle, og det gjør deg til en ekte helt i brødkurven. Bare husk å ikke miste deg selv i alt mylderet, kjære frørundstykke.

Kort og godt: Unn deg denne, OG en sjokomelk til, da. Tar deg rett tilbake til fotballcupen.

Smulefaktor: Ingen smuler.

PIZZA-BOLLE:

Dette her er ikke en pizzabolle, det er en saftig skuffelse. Eller, saftig er kanskje feil ord, for det eneste saftige med denne er tanken på hva den kunne ha vært. I praksis får du servert en deigklump som føles som om den har ligget på tørk. Denne «snurringsen» er så tørr at den nesten setter ny standard for hva som er mulig innen bakevarer.

Selv tomatsausen, som burde være redningen, trosser naturens matlover og oppfører seg som støv i stedet for saus. Dette er kanskje en av de få pizzabollene i verden som klarer å være både rå og overbakt på samme tid.

Kort og godt: Det finnes bedre pizzaboller der ute.

Smulefaktor: Skuffende lav. Hadde nesten håpet på litt smuling, men dette? Bare en kompakt deigklump.

SOLSKINN-KANELBOLLE HYBRID:

PEER DU LYVER!

Denne bollen lover solskinn og kanelbolle-vibber, men leverer ingen av delene. Vaniljekremen? Bare et tynt lag på toppen, akkurat som du ser – ingen skjulte skatter inni. Og selve bollen? Den mangler kanelbollens saftige fylde.

Men la oss gi den litt kred: Det er faktisk en god bolle. Luftig, saftig og med den der myke gjærbakst-kvaliteten som nesten får den til å skinne likevel. Bare ikke gå inn med forventninger om en solskinnsopplevelse.

Kort og godt: Ikke la deg lure av bollens forklledning!

Smulefaktor: Intet smul.

CROISSANT-WIENERBRØD HYBRID:

Hva er greia med Bunnpris og deres satsing på hybridbollen?

Dette føles som noe Elon Musk ville funnet på – og vi i Universitas' glutenredaksjon er mildt sagt skeptiske. Croissant-wienerbrød-hybrid? Den er grei, men inni der skjer det noe vaniljegreier og det ligger litt sjokolade på toppen.

Ser den ut som et vrak? Ja, hundre prosent. Hadde jeg latt noen se meg kjøpe eller spise den? Aldri.

Kort og godt: Nei, ikke gjør det.

Smulefaktor: Om det smules!

BERLINBOLLE MED SYLTETØY OG KREM:

Berlinerbollen er selvfølgelig en sikker vinner!

Det skal mye til for å bomme når det gjelder denne klassikeren, og Bunnpris skuffer ikke. Her får du to solide valg: den tradisjonelle berlinerbollen med syltetøy og et generøst lag sukker – det er enkelt og den er kjærkommen for smakssansene. Og så har du frekkasvarianten, fylt med krem og toppet med et sjokoladelokk, for de som vil ha noe litt ekstra.

Gjør deg selv en tjeneste – dropp valgets kval og ta med begge hjem!

Kort og godt: Kjøp alle de har.

Smulefaktor: Bare gode smuler i sikte, hihi<3

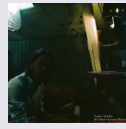
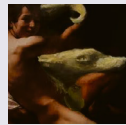
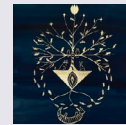

Anmelderredaktør: **Oscar Grimstad**
oscar.grimstad@gmail.com 41 11 08 90

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

Oscar Grimstad, anmelderredaktør

Jonas Alaska – If I don't come home
Den tidligere så dylaninspirerte Jonas Alaska har skrevet en sår og følelsesladet juleballade. Og godt er det!**Frida Gabrielli – I run**
Drømmende og ikke så rent lite eterisk popmusikk. Bra saker!**Krokodiles – You**
Nittenåringene i Krokodiles er såvidt tørre bak ørene, men kan likevel lage bra, skranglete indie.**Susanne Sundfør – Deilig er jorden**
Susanne Sundfør kunne covret Stayz-man og fått det til å lyde vakkert.

Bok:

Fuckable hverdagssorg

Heidi Furre skriver en roman som handler om å være oppslukt av sorg, uten at boken selv reduseres til det.

Technotika

Forfatter: Heidi Furre
Forlag: Flamme
Sjanger: Roman
Sidetall: 120

I Heidi Fures nyeste roman er det ekstraordinære med døden at den er så ordinær. En søster mister sin bror til kreft. Hun bestiller «standard gravferdspakke» fra en meny hos begravelsesagenten, og får sur trompet og snitter. Hos Furre blandes død, liv, abort, sex og kaffedriking ved frokostbordet sammen til en stor, dagligdags smørje, hvor det meste bærer preg av absurditet. Allikevel er det mest absurde at verden går videre når en lillebror bare kan dø fra en søster.

Technotika handler om sommeren den tjuvfemårige jeg-personen bor i et forlatt studenthus etter hun har mistet broren. Deler av historien foregår i løpet av denne sommeren, med sorgdager under dyna, dårlige tinder-dates, og sykkelturner til bensinstasjonen for å snakke med den søte gutten i kassa.

Historien om sommeren i studenthuset brytes opp av lengre tankestrømmer der jeg-personen snakker direkte til sin avdøde bror. Hun ser tilbake på døgnene på sykehuset, det lange sykdomsforløpet og begravelsen, og prøver å forstå «verdensfeilen» som hans død er.

Technotika, altså det forlatte huset som jeg-personen bor i, blir på mange måter en beskyttelse for henne fra verdens likegyldighet. Her folder den tette eventyrskogen seg inn over henne, holder av insekter overtar hagen, franskmenn telter uannonsert på plenen, og hun bor med en venninne som muligens er fiktiv. De spiser julemat fra fryseren midt på sommeren mens fremmede menn tisser i åkeren. Husets uorden, et en gang livlig sted som blir overmannet av naturens krefter, blir et trygt tilholdssted fra en verden som tilsynelatende har gått videre.

Technotika er en skildring av livet som kommer midt oppi sorgprosessen. At du fortsatt er en fattig student som må bestå eksamen selv om broren din er død. At du har midt på treet *one night stands* for å føle deg elsket. At du får «sorgansikt» og må gå i sorggruppe, men at du ikke kan sørge mer enn seks måneder hvis du skal unngå å få sorgdiagnose, slik at du kan få livsforsikring. At du kan gi (minst) fire stykker klamydia og allikevel er det den gode broren din som får kreft og dør i stedet for deg.

Etter hvert som sommeren i Technotika går, blir avbruddene i historien lengre, og skildringen av tiden frem til brorens død tar større plass. At kronologien i brorens sykdom følger sommerens forløp knytter de to fortellingene sammen, og gjør romanen til en stor oppbygning mot døden som kommer helt mot romanens slutt. At Furre mestrer denne oppbygningen er det liten tvil om, og som leser blir man dermed noe skuffet når romanen faller litt flatt i og etter den kulminerende skildringen av brorens død.

Det som gjør at boken fungerer, er den friske galgenhumoren Furre bruker til å avvæpne døden. At å gå i sorgsirkel ikke er «fuckable», at noen mister en sønn til skaldyrforgiftning, og at bokhylla på kreftavdelingen er full av selvhjelps bøker som handler om å skjerpe seg, er noen få

av gullkornene som trekker leseren inn.

Samtidig er boken en gripende skildring av søskenkjærlighet. At store deler av boken foregår i direkte tale til den avdøde broren fører oss rett inn i forholdet mellom søsknene. Ikke minst bærer skildringene av brorens studentbolig, som etter hvert innredes med dusjhåndtak og sykeseng, preg av en hjerteskjærende ømhet for en lillebror.

Til å være en hel roman som handler om sorgen etter døden, faller Furre allikevel litt gjennom med håndteringen av selve døden. At boken avsluttes med refleksjoner fra en mor som holder rundt graven til hennes dødfødte barn, oppleves merkelig nok som kunstig i en roman dedikert til sorg og død. Selv om det muligens er et forsøk på å nyansere den delvis stoiske tilnærmingen til bokens fortel-

ler, blir scenen en klisjé hovedpersonen ville ledd av enn et kraftfullt punktum.

Technotika er ikke første gang Furre skriver om å være student i livskrise. Mens hun i debutromanen «Parissyndromet» (2013) treffer spikeren på hodet i å fange de tidlige tjuvåra, er Technotika langt modnere i uttrykket. Kombinert med at hun rett og slett har *edge*, har hun absolutt gjort seg fortjent til Brageprisenominasjon.

Idun Gabrielle Fougner-Økland
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Gjør som Bjørn Hansen

I Dag Solstads *Tredje, og siste, roman om Bjørn Hansen* (2019) slår romanens hovedkarakter i hjel formiddagstimen ved å reise på kryss og tvers gjennom Oslo med trikk. Ved å kjøpe en honnørbillett (halv pris!), for deretter å bytte til en ny trikk like før denne utløper, kan han reise helt til endestasjonen på den nye trikken med denne ene samme billetten. Dermed kan han for prisen av én honnørbillett sitte på trikken fra kl 11:03 til 12:42, reisende gjennom Oslo mens han «betrukker livet i sin alminnelighet

strik det arter seg». Jeg tenker vi alle bør kunne lære noe av dette, at det å reise med trikken gjennom byen, uten å lese, uten å scrolle, høre på musikk eller podkast, men heller skuende ut av vinduet, kan være en mulighet til å oppleve selve livet slik det arter seg i sin alminnelighet. Kanskje vil da trikketuren i seg selv oppleves som meningsgivende. Men se opp for Eplehuset.

Ulrik Alver Solli, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Nei, du har ikkje mensen. Det er raudbete

Hjelp! Er eg i ferd med å komme i puberteten, eller er eg døyande? Det var tanken som slo meg då eg såg ned i doskåla. Fargen der var raud. Raudare enn håret til Ariana Grande i *Victorious*. Eg, ein cismann, byrja lure: burde eg oppsøke ein gynekolog for å finne ut om dette betyr at eg har blitt vaksen? Frykta sette seg i heile kroppen. Eg blei stiv av skrekk, men det gjorde ikkje vondt. Kroppen kjentes heilt fin, faktisk – heilt tipp topp tommel opp. Google serverer meg ei liste over alle grufulle moglegheiter: kreft, ekstrem

dehydrering, eller kanskje ein demonisk renselsesprosess? Panikken steig. Men så slo ein tanke meg: kunne dette ha noko med middagen min dagen før å gjere? Ein heilag blanding mellom fetast, billeg pasta frå Rema1000 og masse sylta raudbete. Eg googla igjen. Raudbetene var syndaren. Plutseleg følte eg meg ikkje som ei forvirra skolejente på randen av kroppssleg oppvakning lenger – berre ein overdramatisk student med ein smak for sterke fargar i kosthaldet.

Nils Jakob, journalist i Universitas

Bok:

Å finne seg selv som en annen

I sin tredje roman på fire år skriver Molly Øxnevad om Frida, hennes kamp for å bli seg selv og å bli sett som den hun er i andres øyne.

Spiro

Forfatter: Molly Øxnevad
Forlag: Oktober
Sjanger: Roman
Sidetall: 152

Det er noen ting vi alle skal gå igjennom her i livet, som å føle oss litt annerledes enn vennene våre og ikke evne å dechiffere sosiale koder. Så er det andre ting de færreste av oss har erfaring med, som å kutte kontakten med en forelder og ikke bli trodd av psykologen sin når man ber om hjelp.

Men så er det helt maktpåliggende at vi har medfølelse med de av oss som går igjennom dette likevel.

Dette budskapet er den dirrende nerven i Molly Øxnevads tredje roman, Spiro. Allerede i tittelen («Spiro» er en forkortelse for Spirolakton, et legemiddel transpersoner bruker for å blokkere kjønns hormoner) etableres tematikken kjønnsinkongruens. Fortalt fra et rått og nedpå førstepersonsperspektiv, tar Frida oss gjennom den møysommelige prosessen med å bli seg selv, og gå fra å være Kasper til å bli Frida.

Et kaos av følelser møter oss i begynnelsen av romanen. Bestevenninnen Maja og de andre jentene har alltid inkludert Frida, og likevel er hun overmannet av frykt for å ha ødelagt alt og mistet dem idet hun kommer ut som trans. Men venninnene hjelper henne å komme i gang med kjønnsbekreftende behandling, og løfter henne ut av ensomheten. Også forholdet til mormoren er viktig for Frida, og fungerer som en rød tråd gjennom hele romanen. På sofaen i stua til mormoren har det alltid vært rom for Frida som hun er, i motsetning til med familien for øvrig.

Det som driver handlingen i Spiro er Fridas motstridende følelser av skuffelse, lengsel og takknemlighet overfor de rundt seg. Med mormoren er kontakten mer sporadisk, og forståelsen mindre, ettersom Frida sakte men sikkert finner seg selv. Venninnene tar henne med inn på jentedoen på bar, og spør henne om å låne sminke, men er likevel komfortable med hverandre på en annen måte enn med Frida. Frida observerer venninnene omgås hverandre med en innforståthet hun ikke har tilgang på.

Omgivelsene til Frida framstår vage for meg som leser. Flere karakterer introduseres uten at de har noen funksjon for fortellingen, og Frida selv tilbringer mye tid inne i en leilighet i en navnløs by. Det gjør nåtidsplanet fattig og romanen tidvis litt flat. Da vandrer tankene mine til vissheten om at Spiro ligger tett opp til Øxnevads eget liv, og at romanen inngår i en debatt om hvordan det er å være transperson i Norge, som jeg ellers glemmer når historien trekker meg inn.

Det er imidlertid tilbakeblikkene i Spiro som oppsluker meg mest. Minnene til Frida gir de ellers uklare omgivelsene farge. Som når

Maja spør «Hvor lenge har du visst?», og en barndom preget av kjønnsdysfori og utenforskap brettes ut. Her er skildringene nære og sanselige, og alltid fokusert på detaljene i situasjonen. Et eksempel er når hun blir slått ned av en gutt i klassen og mister to tenner: «Gnikkelysten fra det glatte regntøyet hver gang jeg tok et steg, overdøva alt jeg prøvde å tenke, føle, for det var så mye lyd, og det brant i tannkjøttet, regndråper som romma i hetta, og kulden som prikk mot hånda og halsen akkurat der regnjakka ikke dekkja».

Språket til Øxnevad er muntlig og direkte, og veksler mellom korte og veldig lange setninger med mange innskytelser. Dette skaper driv, som også styrkes av repetisjoner, ved at en ny setning ofte starter slik den forrige slutter. Denne skrivestilen kler Fridas selvbevisste og

reflekterende tankestrøm, hvor hun avbryter seg selv og benytter seg av avstikkere, før hun vender tilbake til poenget.

I romanens siste del er Frida på besøk i Oslo når hun får beskjed om at mormoren som er kreftsyk, ikke har lenge igjen å leve. Samtidig som man kan spore en viss ambivalens i Fridas sorgreaksjon, er det ved mormorens sykeseng at Frida endelig har et klart bilde av hvem hun er. Dette gjør slutten til Spiros sterkeste del.

Det likefremme og sanselige språket til Øxnevad sørger for at vi hele veien er tilstede i følelsene til Frida. Spiro blir på den måten en sår fortelling om hvordan det er å være trans, som vekker medfølelse uten å henfalle til det sentimentale.

Julia Bueso
anmeldelser@universitas.no

SPIRO

Molly Øxnevad

Forlaget Oktober

Kulturkalender uke 48 & 49

Filmvisning: Mongoland

Den rogalandse julekomedien har rullet å bli en kultklassiker siden den utkom i 2001, og markerte blant annet debuten til Pia Tjelta. Kanskje blir det ikke jul før Cinemateket setter opp filmvisning av Mongoland.

Hvor: Cinemateket
Når: Fredag 6. desember kl. 21

Panelsamtale: Bokåret oppsummerer

Litteraturkritikere fra Klassekampens Bokmagasin møtes for å diskutere og oppsummere høydepunktene blant årets bokutgivelser. Hva rører seg i samtidslitteraturen? Og hvilken bok gir man egentlig bestemor i julepresang? Mot slutten synger Sosialistisk kor jula inn. Vel møtt!

Hvor: Kunsternes Hus
Når: Torsdag 5. desember

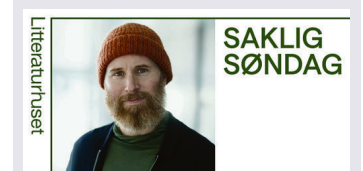

Foredrag: Romerriket

«Hva er ditt 'Romerriket' – det smale temaet som aldri slutter å fascinere deg? For idéhistoriker, spaltist og forfatter Magnus Helgerud er svaret enkelt: Det er Romerriket. Det gedigne riket var fullt av latterlige historier og karakterer, samtidig som det var opphavet til en mengde lover, oppfinnelser og nyvinninger vi fortsatt bruker i dag.

I sin nye bok 100 ting jeg tenker på når jeg tenker på Romerriket har Helgerud samlet alt han har latt seg fascinere av ved Romerriket, fra parfyme av gladiatorsvette til den skallede keiseren som gjorde det forbudt å se på ham ovenfra.»

Hvor: Litteraturhuset
Når: Søndag 1. desember kl 13

Dyster plyster, og bli plystra på. Hæ?

I en fersk undersøkelse viser det seg at 1 av 4 menn mener likestillingen har gått for langt. Forbauset tok *ad notam*-redaksjonen på seg oppdraget med å finne svar.

Vi møtte «Bjørnar Biff,» en selverklært talsmann for gruppen av menn som mener det har gått for langt.

– Det er grenser for hvor mye likestilling vi kan tåle, sier Bjørnar mens han justerer beltespenna laget av krokodilleskinn, og med vikingruner inngravert.

– I denne gjerne woke-verden kan man jo ikke engang nyse uten at det blir tolka som overgrep.

Himlende legger han til: – Og å plystre etter en dame på t-bane stasjonen, er ikke det liksom et kom-

pliment!

Da vi etterspurte spesifikke eksempler på problematikken Biff problematiserte, hevet det hårete brystet seg i ujevn takt, og stemmen ble fylt av engasjement og hovmod.

– Jeg savner den gode, gamle tiden da man fikk jobben sin ved å kjenne sjefen og ha et godt håndtrykk?

Ad notam foreslo forsiktig at likestilling handler om å utjevne strukturelle forskjeller.

– Strukturelle hva?

Litt mer skjelven, og mildt spør *ad notam*:

– Så du ser verden som et null-sum-spill?

– Null-som hvaforno!?

Av Professor Balthazerios

Ukas studentvin

KROPPSLØS CAMPINGDUNK: I hvilket tilfelle trenger man å være så tørr i munnen? Denne rødvinen dufter søtt av rosiner og røde bær, kanskje til og med av sukkerspinn, men smaker som eplekart. Hele smakskomplekset sitter langt foran i munnen, og i stedet for ettersmak har den en etterfølelse der den blir liggende og kile i tannkjøttet. Flere panelister kjenner at rødvinshodepinen melder seg umiddelbart. Den døyves dog av en pen forpakning som ser ut som en god whisky, og en enda penere pris. Pregløs og snerpete til tross har vinen stort potensiale som delevin rundt leirbålet. Ikke bare fordi mangelen på smak vil gjøre at den frastøter seg få tørste, snart knusker goner, men også fordi

den smalere trelitersboksen vil gli rett ned i sekken.

Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Johan Uten land Black Label TempranilloPremier

Pris: 399,90 kroner

Land: Spania

Alkohol: 12 %

Sofie Martesdatter Granberg, vinanmelder i Universitas

Det autentiske Grønland

I denne ukens utgave av Universitas kan du lese om at Grønland er i ferd med å bli gentrifisert, og hvordan to psykologistudenter vant pris for sin master om emnet. Vi spør-redaksjonen var nysgjerrig på å lodde den faktiske stemningen i området og tok en telefon til turistkontoret deres. Er det så kult som de sier?

Hello, how are you? I am very interested in the modernization of Greenland and wondered if you could answer some of my questions?

– Hej, ja, ehm yes of course!

– Perfect. So I have heard that Greenland was very authentic and full of culture in the past. Is it still?

– It's true - all of Greenland is full of it, although you would have to go further north to get the real authentic experience.

– So, because of the gentrification there are more cool and creative people in the north?

– No, there are cool and creative people all over Greenland, but to get the most greenlandic experience you should go further north.

– Ok so maybe there are more cafes and stuff in the south?

– Yes in the south you will find more of an international melting

pot, where young creatives meet at cafes.

– If I want to hang out with the local people and the young creatives, would that be possible?

– Well the thing about greenlandic people is that they are quite shy. So that could be difficult.

– Have they always been shy, or is it because of gentrification?

– As soon as you get to know people they are very open, but in the start they are quite shy.

– How about cool, modern activities? Do you have rocks in Greenland that you can climb in the summertime for example? I have heard that's popular now.

– Yes, there is a place in the south that I know of. But to go climbing outside that time of year would be quite dangerous because of all the ice that is melting.

– Oh, yes, climate change is very trendy. How about the food? Fermented foods are quite popular - do you have that?

Yes we serve fish and seal, also whale and birds. We even have a special dish where we put 500 hundred birds inside a seal and let it ferment.

– Wow! How about rawfood, do you have that too?

– Yes, we do, if by raw you mean frozen.

– I thought the ice was melting? What about the transport options on Greenland, is there a metro nearby or can I use an electric scooter, or is it best to go by car?

– The thing about Greenland is you can only travel by boat and sea-plane, or alternatively a dog sleigh.

– Animal friendly! Thank you for your help, vi snallast!

KVISS-CORBIN

- Hvilken norsk rocker fikk nylig Alf Prøysens Ærespris?
- Den internasjonale straffedomstolen har nå utstedt arrestordre på tre menn involvert i Israel-Palestinakonflikten. Nevn én av dem.
- Hva står forkortelsen OECD for?
- Hva heter avtalen, oppkalt etter en nederlandsk by, som dannet grunnlaget for EU?
- Hva kalles ord som er like i stavemåte og uttale, men har ulik betydning?
- Hva betyr det latinske uttrykket "tabula rasa"?
- Hvilken europeisk hovedstad ligger ved elven Moldau?
- I hvilket land ligger byen Timbuktu?
- Hva er begrepet fra både finans- og fysikkverden som beskriver prosessen som resulterer i en splittelse?
- Hvilket grunnstoff er det nest letteste i det

periodiske systemet?

- Hva het keiseren som gjorde kristendommen til Romerrikets statsreligion, samt om-døpte byen Bysants i sitt navn da han flyttet dit?
- Hva het mannen som regjerte i perioden kjent som «terrorveldet» under den franske revolusjonen?
- Hva heter karakteren spilt av Leonardo DiCaprio i Titanic?
- Hvilken regissør har blant annet laget filmene The Grand Budapest Hotel og Moonrise Kingdom?
- Hvilken TV-serie inneholder karakterene Omar Little og Jimmy McNulty?
- Hva heter den britiske serien som følger familien Crawley?
- I hvilket årstall inntraff disse hendelsene? Klanen, Vålerengas uoffisielle suppor-

terklubb, blir stiftet, Berlin blir igjen tysk hovedstad, ismannen Ötzi blir funnet, EF-toppmøtet i Maastricht danner grunnlaget for EU, Jostein Gaarder gir ut Sofies verden, Nirvana gir ut albumet Nevermind, Ed Sheeran blir født og Freddie Mercury dør.

- Selv med to løpshelger igjen før sesongslutt er allerede VM-tittelen i Formel 1 avgjort. Hvem stakk av med tittelen?
- Mens Bodø/Glimts herrer er i ferd med å sikre seg Eliteserietittelen har kvinnenlaget nå rykket opp til øverste nivå, men hva heter øverste nivå for Norges kvinnelag?
- Hvilken fotballspiller startet i Cerro Nacional, før han dro til Europa og Villarreal. I de ni påfølgende årene spilte han i Atlético Madrid, før en noe kortere italiensk reise tok han innom Inter Milan og Cagliari. Nå er han tilbake i Sør-Amerika hvor han har spilt for diverse klubber og er fortsatt aktiv i en alder av 38.

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

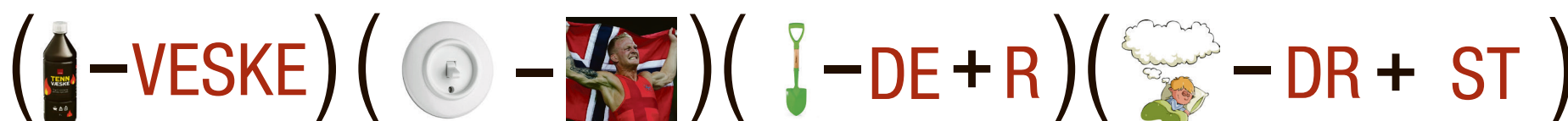
0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Rebus

HINT: Økonomisk advert. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «hangry på lesesalen» Det klarte Thea, Alexander, Sol, Eva, Markus, Ola, Jøge, Master CHICS, Tore B og MU.